

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão,
Q. 1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

05/2020

Nhân loại sẽ không được bình an cho đến khi nào quay về với Lòng Thương Xót của Ta với niềm tin thác (NK 300).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 5/2020

LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Trong thời gian hiện nay, cả thế giới đang đối đầu với cơn dịch bệnh khủng khiếp đang lan rộng trên toàn thế giới. Cơn dịch đang cướp đi sinh mạng của nhiều người và có lẽ chưa dừng lại ở những con số hiện nay.

Đứng trước cơn dịch, người ta có thể tự hỏi: tại sao có cơn dịch này? (câu hỏi đi tìm nguyên nhân sinh ra hậu quả) làm thế nào để chữa trị? làm thế nào để ngăn ngừa? làm thế nào để kinh tế ít bị ảnh hưởng do cơn dịch?... và câu hỏi cuối vẫn là tại sao Chúa lại để cho cơn dịch xảy ra làm chết nhiều người như vậy?

Mỗi câu hỏi đưa tới một giải quyết và vì thế có thể có nhiều giải quyết khác nhau. Đối với câu hỏi cuối "tại sao Chúa lại để cho cơn dịch xảy ra" người ta có thể đi đến thái độ chế nhạo đạo Công giáo như một chức sắc bên tôn giáo bạn đang làm khi cho rằng nhiều nước theo đạo Thiên Chúa bị chết nhiều vì mê tín, dị đoan... nhiều linh mục bị chết là do đi xúc đầu. Có người chế nhạo bằng cách cho xem những clip hình ảnh đập tượng thánh... Những người này cho rằng làm như vậy là xúc phạm đến Thiên Chúa, là phá tan đạo thờ Thiên Chúa, trong đó có đạo Công giáo.

Thực ra trên 2000 năm nay thực tế không cho thấy như vậy. Chúa Giêsu mà những người Do thái muốn chìm trong sự chết, trong năm mồ cũng như những môn đệ đầu tiên của Chúa bị cấm cách, bị bách hại, bị truy bức... cũng không ngăn cản được việc Chúa Giêsu phục sinh và cũng không ngăn cản được cộng đoàn Kitô hữu lan rộng khắp nơi trên thế giới. Những người giết Chúa Giêsu, những người bách hại các môn đệ của Chúa rồi cũng được chôn trong năm mồ, có lẽ là năm mồ vĩnh hằng của sự chết.

Vinh quang tuyệt đối của Thiên Chúa không vì thế bị ảnh hưởng nơi chính Thiên Chúa. Tuy nhiên vinh quang Chúa nơi con người, tức là con người nhận biết Thiên Chúa, có thể bị sút mẻ do ít hay nhiều người nhận biết, tung hô hay do người nào đó xúc phạm đến Thiên Chúa. Và chúng ta nên nhớ khi con người chúng ta ca tụng Thiên Chúa thì không thêm gì cho Chúa, trái lại chính nhờ ca tụng Thiên Chúa mà chúng ta được ơn cứu độ. Đây chính là điều khiến chúng ta nhận biết tình thương hay lòng thương xót của Thiên Chúa đối với chúng ta. Vì thế trong cơn dịch, chúng ta có thời gian sống như Chúa Giêsu trong năm mồ để chúng ta được sống lại cùng với Đức Kitô Phục sinh.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT IV PHỤC SINH, NĂM A LỄ CHÚA CHIÊN LÀNH

Ở xứ Palestina, người ta nuôi chiên rất đông. Ban đêm, các mục tử dẫn các đàn chiên của mình vào một cái chuồng chung ở giữa đồng cỏ và chia phiên nhau canh gác ở ngay cửa ra vào. Đến sáng, từng mục tử qua cửa để vào chuồng và gọi tên các con chiên trong đàn mình. Chúng đã quen tiếng mục tử nên đi theo ra khỏi chuồng đến những đồng cỏ. Những tên trộm cướp không dám qua cửa vì sợ đụng người canh gác nên phải trèo rào mà vào. Nhưng dù vậy, chiên cũng không đến gần bọn họ vì chúng lạ họ. Nếu họ có đưa được con chiên nào ra khỏi chuồng thì cũng không phải để nuôi dưỡng nhưng để giết ăn thịt.

Qua những câu này, Đức Giêsu muốn so

sánh Ngài với các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái thời đó: họ không phải là mục tử thật nhưng là những tên trộm cướp leo rào vào chuồng, họ không chăm sóc cho chiên nhưng chỉ làm hại chiên; chính Đức Giêsu mới là mục tử thật và là cửa chuồng chiên.

"TA LÀ CỬA CHUỒNG CHIÊN"

Tại sao khi mình họa chân dung mình trong dụ ngôn Mục tử tốt lành, Chúa Giêsu lúc thì ví mình như Mục tử, lúc lại ví mình như cửa chuồng chiên? Gần đây, một cuốn sách đã giải tỏa thắc mắc đó. Sách viết: một du khách đến Palestin, gặp được một mục tử đang làm việc tại một trại cừ. Người đó chỉ cho du khách thấy

cảnh vật biến ảo của cánh rừng. Thấy thế, du khách hỏi: "Đó là trại cừu, kia là bầy cừu, đây là lối vào. Vậy còn cửa đâu?". Người mục tử đáp: "Cửa hả? Chính tôi là cửa. Ban đêm tôi nằm giữa lối đi này. Không một con cừu nào bước ra hay một con sói nào bước vào mà không phải qua xác tôi". Thế đó, Đức Giêsu đâu có lẫn lộn khi trình bày chân dung mình: Ngài vừa là mục tử vừa là cửa vào.

ĐỪNG LẦM TƯỞNG

Mặc dù con người ai cũng muốn được độc lập, thế nhưng trong thâm tâm sâu xa ai cũng có nhu cầu cần được dẫn dắt đến hạnh phúc, đến một cuộc sống tròn đầy. Như thế ai cũng là con chiên và cần mục tử. Vấn đề là chọn ai làm mục tử cho mình thôi.

- Những kẻ dẫn mình tới những cánh đồng hoang, những khu rừng rậm đầy thú dữ (cuộc sống buông thả, những ý hệ lệch lạc, những cách sống thời trang, hưởng thụ v.v.) thực ra chỉ là những tên trộm cướp làm hại con chiên.

- Mục tử thật phải dẫn con chiên tới nơi nào có suối nước, bóng mát, cỏ non nuôi dưỡng cuộc sống của chiên; phải cực nhọc tìm dẫn về những con

chiên đi lạc; phải gian lao chiến đấu với sói dữ và kẻ cướp. Mục tử như thế chỉ có thể là Đức Giêsu mà thôi.

Nghĩa là có hai lầm tưởng tai hại: 1/ Tưởng mình là con chiên độc lập không cần ai dẫn dắt; 2/ Tưởng đi theo những "mục tử" dễ dãi là đời mình sẽ sung sướng.

LIÊN HỆ GIỮA ĐỨC GIÊSU VÀ CHIÊN CỦA NGÀI

Chúa biết rõ từng người của mình, từng người một. Ngài không đẩy họ đi trước mình, nhưng Ngài đi trước họ, dẫn đường cho họ, nói với từng người, thu hút họ hơn là hướng dẫn họ.

Tuy nhiên, sói không ngừng lảng vảng quanh đoàn chiên, rình bắt những con chiên bất cẩn xa đàn. Vị mục tử đích thực sẵn sàng đương đầu với sói vì mỗi con chiên đều quý giá vô ngần. Ngài sẵn sàng hy sinh mạng sống vì chiên.

Mối tương giao giữa họ hết như giữa Chúa Cha và Chúa Con. Mối tương giao ấy dựa trên sự hiểu biết riêng tư về nhau, nghĩa là trên tình yêu. Cha biết Con sẵn sàng tự hiến trọn vẹn cho những người bước theo và sẽ bước theo mình.

CHÚA NHẬT V PHỤC SINH, NĂM A

Bài Tin Mừng kêu gọi tín hữu đi theo Đức Giêsu, học với Ngài và sống với Ngài, bởi vì Ngài là Đường, Sự Thật và Sự Sống:

- Đức Giêsu là Đường vì Ngài dẫn tín hữu đến với Chúa Cha, nguồn hạnh phúc đích thực.
- Đức Giêsu là Sự Thật vì Ngài phát xuất từ Chúa Cha là nguồn chân lý, và Ngài dạy cho chúng ta biết Chúa Cha.
- Đức Giêsu là Sự Sống vì "sự sống đích thật là nhận biết Chúa Cha và Đấng Ngài sai đến" (Ga 17, 3).

1. Giáo Hội vừa thánh thiện vừa tội lỗi

Bài đọc thứ hai (thư Phêrô) trình bày về thánh thiện của Giáo Hội: Giáo Hội là "giống nòi được tuyển chọn, là hoàng gia chuyên lo tế tự, là dân thánh, dân riêng của Thiên Chúa". Vì thế tín hữu hãy "để Thiên Chúa dùng như những viên đá sống động xây nên ngôi đền thờ của Thánh Thần... dâng những của lễ thiêng liêng đẹp lòng Thiên Chúa...".

Nhưng bài đọc 1 (sách Công vụ) cho thấy trong cộng đoàn Giáo Hội vẫn có bất công, sinh ra tranh chấp và kêu ca. Thành thử "ngôi đền thờ của Thánh Thần" cũng khó mà xây dựng, những "viên đá sống động" khó mà ăn khớp với nhau, và "những của lễ thiêng liêng" khó mà đẹp lòng Thiên Chúa.

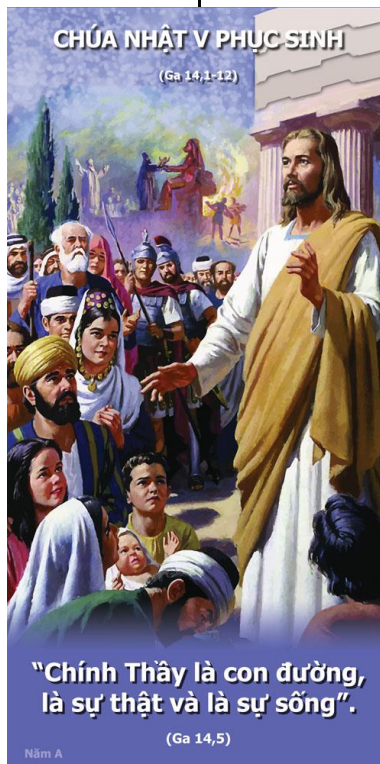
Tuy nhiên, bài Tin Mừng khuyến khích chúng ta hãy an tâm, cứ vững tin và trung thành đi theo Đức Giêsu thì mọi sự sẽ ổn, bởi vì Ngài là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống.

2. Xao xuyên

Có biết bao điều làm cho con người xao xuyên: bệnh tật, khủng hoảng kinh tế, xa cách người thân v.v.

Đức Giêsu biết tất cả những điều đó, nhưng Ngài vẫn khuyên "Lòng chúng con đừng xao xuyên",

vì Ngài nhìn mọi sự từ trên cao. Từ cao nhìn xuống, cái nhìn của Ngài bao quát hơn và thấy trọn vẹn hơn: Ngài không chỉ thấy hiện tại đang bế tắc mà còn thấy

tương lai xán lạn. Nhờ cái nhìn ấy nên mặc dù trong Vườn Cây Dầu, Ngài thấy hình như đang đứng trước ngõ bí nhưng Ngài vẫn tiến bước nên cuối cùng đã đến ánh sáng phục sinh.

Bởi thế, Ngài kêu gọi chúng ta: *"Anh em đừng xao xuyến. Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy"*.

Nếu tin thì không còn xao xuyến nữa.

3. Chia sẻ công việc trong Giáo Hội

Những công việc trong Giáo Hội rất là nhiều, nhưng số Giám mục và Linh mục lại quá thiếu. Nhìn trong phạm vi một giáo xứ cũng thế: giáo dân thì đông nhưng những người lo việc thì ít. Chỉ có cha xứ, vài tu sĩ và một ít thành viên Hội đồng giáo xứ. Khủng hoảng?

Những cơn khủng hoảng này đã có ngay từ hồi Giáo Hội sơ khai. Và Giáo Hội sơ khai đã giải quyết một cách khéo léo bằng cách chia sẻ trách nhiệm: các tông đồ chuyên lo rao giảng Lời Chúa, các phó tế lo cho đời sống. Có lẽ từ kinh nghiệm này mà Thánh Phêrô đã đề ra nguyên tắc mọi người tham gia vào việc chung của Giáo Hội: *"Anh em hãy để Thiên Chúa dùng anh em như những viên đá*

sống động xây nên ngôi đền thờ Thánh Thần". Mỗi người đều là một viên đá. Người thì xây nền, người thì xây tường, người khác xây cổng v.v.

Thực ra, một cộng đoàn mà sinh động thì tất nhiên phát sinh thêm những công việc. Và nếu các thành viên của cộng đoàn thiết tha với sức sống của cộng đoàn thì sẽ biết cách thu xếp để chu toàn mọi công việc theo hướng cùng nhau chia sẻ trách nhiệm. Và được như thế thì chắc chắn "số các môn đệ sẽ ngày càng thêm đông".

Sự sống mới

Một bà đạo đức áy náy vì một vài tật xấu bà đã cố gắng hết sức mà vẫn không chữa được. Bà đến than thở với cha linh hướng. Ngài nói: "Con có để ý thấy không, vào mùa đông, lá sồi rụng nhiều, nhưng vẫn còn vài chiếc. Gió đông thổi mạnh cũng không làm chúng rụng xuống. Nhưng khi mùa xuân đến, chúng tự động rụng nhường chỗ cho lá non mẩy lộc. Vậy cái gì làm cho chúng rơi rụng? Thưa đó là sự sống mới lưu chuyển trong thân cây. Với chúng ta cũng vậy, khi sự sống mới của đức Kitô nảy nở trong đời sống, ta sẽ mau thăng tiến trên đường đạo đức".

CHÚA NHẬT VI PHỤC SINH, NĂM A

Đức tin luôn bị xử án

Bài đọc 2 hôm nay trích từ thư thứ nhất của Thánh Phêrô gởi các tín hữu để an ủi và khuyến khích họ giữ vững đức tin trong hoàn cảnh bị nghi kỵ, thù ghét và bách hại. Tại sao hôm nay Giáo Hội muốn cho chúng ta nghe lại đoạn thư ấy?

Thưa vì sự bách hại, dưới hình thức này hay hình thức khác, là điều tín hữu không thể tránh nếu họ thực sự sống Tin Mừng. Ta còn có thể nói: chịu bách hại là một thành phần của việc sống đức tin. Lịch sử đã cho thấy rằng khi Giáo Hội gặp bách hại thì đức tin của tín hữu mạnh thêm; còn khi Giáo Hội bình an thì đức tin yếu đi.

Bởi thế, trước tiên là Đức Giêsu, và kế đó là Thánh Phêrô trong đoạn thư hôm nay, không coi bách hại là một tai họa, nhưng trái lại là một mối phúc: *"Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xoá tên như đồ xấu xa. Ngày đó anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Bởi lẽ các ngôn sứ cũng đã từng bị cha*

ông họ đối xử như thế" (Lc 6, 22-23).

Đức tin luôn bị xét xử! Vì thế, khi đứng trước tòa án của dư luận, trước sự chỉ trích của những người chung quanh, người tín hữu đừng buồn và đừng sợ, nhưng hãy coi đây là dịp tốt để làm chứng về niềm hy vọng sống động của mình.

Nhưng để có thể bình thản và lạc quan như thế, chúng ta hãy nhớ lời Đức Giêsu nói hôm nay: *"Thầy không để anh em mồ côi đâu... Thầy sẽ xin Chúa Cha và Ngài sẽ ban cho anh em một Đấng Bào chữa khác đến với anh em luôn mãi... Ngài ở lại với anh em và trong anh em"*.

Chúa Thánh Thần giúp ta trở thành Kitô hữu

Ngày xưa khi các tín hữu bị bách hại ở Giêrusalem phải trốn sang Antiôchia, họ bị dân chúng miền này mỉa mai gọi họ là "Kitô hữu", ngụ ý đó là những kẻ khờ dại sống theo giáo lý của một tên Giêsu nào đó xưng mình là Kitô. Nhưng không ngờ cái tên "Kitô hữu" ấy lại diễn đạt rất đúng tính cách của người tín hữu. Đúng vậy, tín hữu của Đức Giêsu là người muốn bắt chước

Đức Kitô đến nổi trở thành một Kitô khác.

Nhưng làm thế nào để được như vậy? Thừa nhờ Chúa Thánh Thần:

- Chúa Thánh Thần là Đấng soi sáng, giúp ta ngày càng hiểu rõ Đức Kitô và những lời dạy của Ngài hơn.

- Chúa Thánh Thần là Đấng Phù trợ: Ngài ban sức mạnh giúp chúng ta sống. Sống một cách phi thường trong cuộc đời bình thường; sống bình thản và lạc quan trong những lúc khó khăn; sống quảng đại đang khi vác thập giá...

- Chúa Thánh Thần còn là nguồn tình yêu. Nhờ tình yêu mà Chúa Thánh Thần đổ tràn vào lòng chúng ta, cuộc sống chúng ta luôn là một màu hồng, cho dù khi thất bại, khi bị phụ bạc vô ơn, khi chịu đựng những tấn công của kẻ đố kỵ... giống như Đức Kitô ngày xưa trong cuộc chịu nạn.

"Chẳng bao lâu nữa thế gian sẽ không còn thấy Thầy"

Có nhiều cuộc ra đi nhưng mang những ý nghĩa khác nhau:

- Có khi ra đi là bỏ lại, như một cha từ trần ra đi bỏ lại đám con cô cút. Hôm nay Đức Giêsu ra đi không có nghĩa là Ngài bỏ

chúng ta mồ côi: "Thầy sẽ không để chúng con phải mồ côi".

- Có khi ra đi là dứt bỏ, như một tên sở Khanh bỏ mặc cô gái bị hãm lường gạt mà "quất ngựa truy phong". Hôm nay Đức Giêsu ra đi cũng không có nghĩa đó.

- Có khi ra đi là cần thiết cho lợi ích của kẻ ra đi, như một người thất nghiệp đi đến nơi khác để có việc làm. Cuộc ra đi hôm nay của Đức Giêsu là như thế, Ngài ra đi để trở về nhà Cha mình. Cuộc ra đi này rất tốt cho Ngài.

- Có khi ra đi vừa tốt cho kẻ ra đi vừa tốt cho kẻ ở lại, như một người đi làm ăn rồi một thời gian sau trở lại đem tiền về cho gia đình. Thí dụ này càng đúng hơn nữa đối với Đức Giêsu. Hôm nay Ngài ra đi để được về với Cha mình, nhưng cũng để "dọn chỗ" cho các môn đệ, rồi sau đó Ngài sẽ trở lại rước các môn đệ cùng Ngài đến chỗ mới đó.

Đức Giêsu không bao giờ bỏ chúng ta ở lại trong cảnh mồ côi thiếu thốn. Ngài để lại cho chúng ta hai trợ lực rất hữu hiệu, một là Phép Thánh Thể mà chúng ta có thể đến hằng ngày, hai là Chúa Thánh Thần vẫn luôn ở bên cạnh để hỗ trợ chúng ta từng giây từng phút.

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA THĂNG THIÊN, NĂM A

Đức Giêsu "thăng thiên". Xét theo nghĩa chữ, thì "thăng thiên" chính là "lên trời". Thế nhưng tại sao Ngài lại nói rằng "Thầy sẽ ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế"? Nói vậy nghĩa là Chúa vẫn còn ở với chúng ta chứ đâu có "lên trời"!

Chúng ta phải lưu ý đến cách viết của thánh sử Mátthêu. Ngài đã dùng từ không theo sát nghĩa đen, nhưng theo nghĩa mà người bình dân quen hiểu. Theo đó, cái gì cao thì gọi là "trời", cái gì thấp thì gọi là "đất", tình trạng tiến khá hơn thì nói là "lên", lùi tệ hơn thì nói là "xuống". Như thế, "thăng thiên" hay "lên trời" không chỉ một chuyển động trong không gian, mà chỉ một tình trạng tốt hơn trước. Ngày xưa, Đức Giêsu nhập thế thì được diễn tả là "giáng trần" hay "xuống đất". Hôm nay Ngài trở về tình trạng vinh quang với Chúa Cha thì diễn tả là "lên trời". Bởi vì Đức Giêsu chỉ thay đổi tình trạng thôi cho nên dù bây giờ Ngài vinh quang, nhưng Ngài vẫn ở cùng chúng ta mọi ngày cho đến tận thế, chứ không phải Ngài lên "ở trên trời" và để chúng ta phải mồ côi "ở dưới đất".

Thông thường, những lời cuối cùng của một người trước khi người ấy từ giã cõi đời, là những điều hết sức quan trọng mà người ấy muốn những người thân yêu ở lại thực hiện. Và những người ở lại thường coi những lời người sắp từ giã thế gian trần trối như một điều linh thiêng cần thực hiện cho bằng được

Trước khi về trời, vĩnh viễn xa rời các tông đồ, Đức Kitô đã trần trối: *"Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo"*. Như vậy, sứ điệp quan trọng nhất mà Đức Kitô muốn trao gửi lại cho các môn đệ, và cho mọi Kitô hữu là hãy tiếp tục sứ mạng loan báo và làm chứng cho Tin Mừng của Ngài trước mọi người, mọi dân tộc trên thế giới.

Cần phải hiểu rõ nội dung Tin Mừng mới có thể loan báo Tin Mừng được

Chúng ta thường nói rằng mình phải loan báo Tin Mừng cho mọi người, nhưng rất nhiều khi chúng ta lại biết một cách rất mơ hồ, hoặc không biết cho đúng và cho đầy đủ nội dung mà chúng ta phải loan báo. Để rồi cuối cùng chúng ta chẳng

loan báo gì, hay loan báo một thứ Tin Mừng méo mó.

Nhiều người nghĩ rằng loan báo Tin Mừng là tỏ cho người khác biết mình là Kitô hữu, là làm dấu thánh giá nơi quán ăn, là can đảm xưng mình là người Thiên Chúa giáo trong các tờ lý lịch bất chấp những bất lợi sẽ xảy ra. Kẻ khác nghĩ rằng loan báo Tin Mừng là cố gắng sống cho thật đạo đức, năng đi lễ, năng chịu các bí tích, với mục đích làm gương sáng cho người chung quanh, đồng thời khuyên mọi người làm như vậy. Người khác nữa thì gặp những người ngoại đạo mình quen biết, liền tìm cách gạ gẫm, thuyết phục họ vào đạo, bằng cách nói cho họ biết vào đạo thì được Chúa ban ơn này ơn kia, v.v...

Kết quả của những việc đó có thể là chúng ta lôi kéo được một số người vào đạo, hoặc làm cho nhiều người khô khan năng đi lễ, năng đến nhà thờ, năng chịu các bí tích hơn, hoặc làm cho đời sống gia đình của họ trở nên đầm ấm hơn, hạnh phúc hơn, v.v... Tất nhiên khi làm được những việc ấy công lao của chúng ta rất lớn. Nhưng loan báo Tin Mừng có phải là chỉ làm như vậy? Tất cả những người này họ đã biết Tin Mừng là gì

chưa? đã cảm nghiệm được Tin mà họ nghe là một tin đáng mừng, làm cho đời sống họ hạnh phúc lên chưa?

Tất cả những điều đó là những điều nên làm, cần làm, nhưng chưa phải là nội dung của việc loan báo Tin Mừng. Muốn loan báo Tin Mừng cho đúng nghĩa, chính người loan báo phải biết Tin Mừng là gì, phải cảm thấy Tin mình loan báo là điều đã làm mình hạnh phúc, vui tươi, làm cho đời sống mình trở nên có ý nghĩa. Nếu không như thế, thì mình chỉ làm công việc "*mù mà lại dắt mù*", và kết quả là "*cả hai sẽ lặn cù xuống hố*" (Mt 15, 14; Lc 6, 39).

Thật vậy, nếu chính mình chưa cảm thấy Tin Mừng đã ảnh hưởng tốt đẹp trên đời sống mình, chưa thật sự thay đổi đời sống mình, mà mình lại đi rao giảng Tin Mừng, muốn Tin Mừng ảnh hưởng tốt đẹp trên đời sống người khác, thì có khác gì "*cho đi cái mình chẳng có*"? Như thế thì người nhận sẽ nhận được gì?

Vì thế, chúng ta cần phải năng học hỏi về Tin Mừng, chia sẻ Tin Mừng, để Tin Mừng thấm sâu vào tư tưởng, lời nói, việc làm và đời sống của ta. Có như thế, việc loan báo Tin Mừng của ta mới có sức thuyết phục.

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG

CHÚA THÁNH THẦN, ĐÃNG BIẾN ĐỔI

Bài trích sách Tông đồ Công vụ thuật lại biến cố ngày Chúa Thánh Thần ngự xuống trên các tông đồ có nhiều điều rất phi thường: gió thổi ào ào như giông tố, những cục lửa có hình như cái lưỡi đậu trên đầu mỗi vị, sau đó các tông đồ nói tiếng lạ, nghĩa là chỉ cần nói một thứ tiếng mà đủ mọi sắc dân khác nhau đều có thể hiểu. Những điều phi thường đó khiến cho đám đông dân chúng ngỡ kinh hoàng... Rồi hàng ngàn người đã xin lãnh phép Rửa Tội...

Nhưng điều quan trọng không phải là những biến cố phi thường ngoạn mục đó, mà chính là một cuộc biến đổi bên trong các tông đồ, rất âm thầm nhưng lại rất toàn diện: các ông là những người đã từng sát cánh ngày đêm với CGS, cùng ăn, cùng đi, cùng làm với CGS suốt 3 năm trời, được CGS dạy dỗ rất

nhiều, được chứng kiến biết bao việc làm của CGS... Nhưng các ông là những kẻ tâm thường, tâm thường đến nỗi Thầy vừa bị bắt là tất cả bỏ chạy tan hoang, trốn chui trốn nhủi trong phòng đóng kín cửa không ai dám lộ đầu ra ngoài. Tại sao thế? Vì bấy lâu nay các ông đi theo Chúa với tính toán vụ lợi, các ông hiểu giáo lý của Chúa một cách phàm tục: Đi theo Chúa như đi theo một chính trị gia đang lên hương với hy vọng sau này tới ngày thành công sẽ được chia chác địa vị quyền lợi; Chúa dạy giáo lý về nước Trời mà các ông thì chỉ hiểu về một nước thế tục. Cái chết của CGS đã làm tiêu tan mọi tham vọng chính trị, những quyền lợi các ông mong chờ cũng thành mây khói luôn, và cả sự an toàn của bản thân các ông cũng đang bị đe dọa nữa. Vì thế các ông sợ sệt, ẩn trốn.

Khi người ta theo Chúa với đầu óc vụ lợi, thì người ta tầm thường

Chúa Thánh Thần đến làm một cuộc thay đổi toàn diện: thay đổi lối nghĩ, lối nhìn, lối hiểu, lối tính toán của các ông: Hiểu giáo lý của Chúa cách siêu nhiên hơn chứ không phàm tục như trước nữa; từ đó các ông quyết định vẫn theo Chúa nhưng không phải vì tính toán vụ lợi mà vì tình yêu hy sinh xả thân hoàn toàn. Cuộc thay đổi ấy đã giúp các ông hết tầm thường, biến các ông trở nên những kẻ trung thành, những cột trụ của Giáo Hội, đến nỗi dù đe dọa, dù tù đày, dù tra tấn, dù gươm giáo, các ông cũng vẫn can đảm và hăng say loan truyền niềm tin vào Chúa.

Ngày nay chúng ta mừng lễ CTT hiện xuống, điều chính yếu chúng ta mong ước cũng không phải là có những hiện tượng lạ gió thổi ào ào, lưỡi lửa trên đầu và nói tiếng lạ... mà chúng ta mong chờ chính sự biến đổi sâu xa và toàn diện ấy trong tâm hồn chúng ta.

HIỆP NHẤT TRONG ĐA DẠNG

Giáo Hội ngày nay là một Giáo Hội đa dạng: đủ thứ linh đạo, đủ loại dòng tu, đủ cách làm tông đồ, quá nhiều hội nhóm, quá

nhiều khuynh hướng, quá nhiều ý kiến... Có những kẻ bi quan đã cho rằng Giáo Hội đang trong thời kỳ khủng hoảng. Nhưng thực ra, sự đa dạng này thể hiện một sức sống phong phú.

Nhưng miễn là đa dạng đừng dẫn tới chia rẽ và chống đối phá hại nhau. Miễn sao đa dạng mà vẫn hiệp nhất.

Muốn được như vậy, chúng ta phải lưu ý tới những giáo huấn rất sâu sắc của Thánh Phaolô trong bài đọc II hôm nay:

- Mỗi người, mỗi nhóm hãy ý thức rằng "đặc sủng" của mình là ơn ban của Chúa Thánh Thần, chứ không phải là tài sản hay tài năng riêng của mình.

- Đừng khó chịu, trái lại hãy vui mừng khi thấy những người khác, nhóm khác cũng được ban cho những đặc sủng khác. Đó là dấu Chúa Thánh Thần yêu thương Giáo Hội.

- Tận dụng "đặc sủng" Chúa Thánh Thần ban để góp phần mình vào việc xây dựng Giáo Hội, đồng thời ý thức rằng đó chỉ là một phần nhỏ mình góp cho Giáo Hội nên vẫn tôn trọng phần góp của người khác và hy vọng Giáo Hội được nhiều người khác góp phần xây dựng hơn nữa.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 52

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào:

Trong lời kết bài chia sẻ “Thánh lễ Dầu 2020”, với chủ đề “Linh mục là người phải biết nhớ”, Đức TGM. Giu-se Nguyễn Năng nhắc lại một ý tưởng rất quan trọng trong sách *Giáo lý Hội Thánh Công Giáo*... để giúp người nghe thêm phần ý thức sống đạo: “Chúa Thánh Thần là trí nhớ sống động của Giáo hội”.¹ Theo đó, Đức Tổng đã cầu xin Chúa Thánh Thần giúp chúng ta...

... nhớ Chúa Giêsu và Giáo hội của Người, nhớ Dân Chúa và người nghèo, để hình ảnh của Chúa Giêsu luôn sống động và rõ nét qua cuộc đời chúng ta.²

Vâng, “Không ai có thể tuyên xưng Đức Ki-tô Giê-su là Chúa mà không do Thánh Thần”.³ Vị Thầy Nội Tâm này đã sẵn lòng giúp các tông đồ năm xưa và chắc chắn cũng sẽ vui lòng giúp chúng ta hôm nay... nhớ lại những lời dạy của Chúa Giê-su, nhớ đến Giáo hội của Người, nhớ đến bốn phận của chính chúng ta trong bối cảnh “Đại dịch *CoViD-19*”: Mùa Chay, Tuần Thánh....

Nhân loại cần Chúa xót thương...

“Tuần Thánh năm nay sốt sắng lạ / Dầu vẫn không hoa lại vắng người / Cô-vi mím cười... siêu vi khuẩn⁴ / Bề trên giáo huấn ý nghĩa

¹ *GLHTCG*, số 1099.

² Nguyễn Năng, “Chúa Thánh Thần là trí nhớ sống động của Giáo hội” trong *Linh mục là người biết nhớ*, 09-4-2020.

³ *1 Cr* 12,3.

⁴ “Cô-vi”: ám chỉ siêu vi khuẩn *SARS-CoV-2* (*Severe Acute Respiratory Syndrome Corona Virus 2*); từ đó, bài hát vui với vũ điệu rửa tay “Ghen Cô Vy” ra đời, nhằm cổ động việc phòng chống dịch bệnh *CoViD-19*.

thay / Tuần Thánh năm nay thông hiệp với / Nhân họa ủa tới ập
thiên tai / Không biết ngày mai ai còn mất / Hiệp thông sự thật
Chúa Quan Phòng / Tuần Thánh trong lòng... nguyên tín thác / Đức
tin đỉnh đặc lúc gian truân / Mùa Chay tiến dần... Tam Nhật Thánh
/ Thương Khó đường lành hướng Phục Sinh / Tuần Thánh... bình
minh... ngày thứ nhất / Hân hoan chân đất chạy ra mồ / Hơn cả
Phê-rô... ai bất cứ / Thường tình nhi nữ... thế mà hay / Tuần Thánh
vận may... Chúa hiện đến / Tai họa tràn lên... xuống rồi qua /
Thánh Giá Chúa ta... ơn cứu độ / Mồ hôi máu đổ... hồng phúc
ân".⁵

Quả vậy, không như kiểu nảo trạng bề ngoài ra vẻ "không cần
đến lòng Chúa thương xót", "muốn loại Chúa ra khỏi cuộc sống" và
"xóa bỏ khỏi trái tim mình chính tình yêu-xót thương (*merciful
love*)", bởi thật ra, nhân loại rất cần lời dạy của Chúa; nhân loại cần
sự nâng đỡ của Giáo hội Chúa; nhân loại cần đến chính Chúa là
tình yêu-xót thương cho mọi thụ tạo.⁶

Misericordiae vultus, số 11,1-6

11. Let us not forget the great teaching offered by Saint John Paul II in his second Encyclical, Dives in Misericordia, which at the time came unexpectedly, its theme catching many by surprise. (APV 11,1) There are two passages in particular to which I would like to draw attention. (APV 11,2) First, Saint John Paul II highlighted the fact that we had forgotten the theme of mercy in today's cultural milieu: "The present-day mentality, more perhaps than that of people in the past, seems opposed to a God of mercy, and in fact tends to exclude from life and to remove from the human heart the very idea of mercy. (APV 11,3) The word and the concept of 'mercy' seem to cause uneasiness in man, who, thanks to the enormous development of science and technology, never before known in history, has become the master of the earth and has subdued and dominated it (cf. Gen 1:28). (APV 11,4) This dominion over the earth, sometimes understood in a one-sided and superficial way, seems to have no room for mercy... (APV 11,5) And

⁵ Bằng Hữu, *Sỏi đá vẫn cần có nhau* (TP. HCM: Nxb. Đồng Nai, 2020), T82.

⁶ X. *MV*, số 11; APV 11,3.

this is why, in the situation of the Church and the world today, many individuals and groups guided by a lively sense of faith are turning, I would say almost spontaneously, to the mercy of God". (APV 11,6)

11. Nous ne pouvons pas oublier le grand enseignement que saint Jean-Paul II nous a donné dans sa deuxième encyclique Dives in misericordia, qui arriva à l'époque de façon inattendue et provoqua beaucoup de surprise en raison du thème abordé. (APV 11,1) Je voudrais revenir plus particulièrement sur deux expressions. (APV 11,2) Tout d'abord le saint Pape remarque l'oubli du thème de la miséricorde dans la culture actuelle: "La mentalité contemporaine semble s'opposer au Dieu de miséricorde, et elle tend à éliminer de la vie et à ôter du cœur humain la notion même de miséricorde. (APV 11,3) Le mot et l'idée de miséricorde semblent mettre mal à l'aise l'homme qui, grâce à un développement scientifique et technique inconnu jusqu'ici, est devenu maître de la terre qu'il a soumise et dominée (cf. Gn 1,28). (APV 11,4) Cette domination de la terre, entendue parfois de façon unilatérale et superficielle, ne laisse pas de place, semble-t-il, à la miséricorde... (APV 11,5) Et c'est pourquoi, dans la situation actuelle de l'Eglise et du monde, bien des hommes et bien des milieux, guidés par un sens aigu de la foi, s'adressent, je dirais quasi spontanément, à la miséricorde de Dieu". (APV 11,6)

11. Chúng ta đừng quên một giáo huấn quan yếu được Thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô II bất ngờ nêu ra trong thông điệp thứ hai của ngài, *Dives in Misericordia*, làm nhiều người kinh ngạc. (APV 11,1) Có hai đoạn đặc biệt mà tôi muốn gọi mời sự chú ý. (APV 11,2) Trước hết, Thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô II làm rõ sự kiện là chúng ta đã quên chủ đề **lòng thương xót** trong môi trường văn hóa ngày nay: "Có lẽ là hơn hẳn quá khứ, não trạng của con người ngày nay xem ra muốn chống lại một Thiên Chúa của **lòng thương xót**, và trong thực tế có xu hướng muốn loại ra khỏi cuộc sống và xóa bỏ khỏi trái tim con người chính ý tưởng về **lòng xót thương**. (APV 11,3) Từ ngữ và khái niệm "**lòng thương xót**" dường như làm cho con người thiếu thoải mái, bởi nhờ vào sự phát triển to lớn chưa từng có trong lịch sử về khoa học và kỹ thuật, con người có vẻ đã trở thành chủ nhân của trái đất, đã chinh phục và

thống trị trái đất (x. *St* 1,28). (APV 11,4) Đôi khi do hiểu một chiều và hời hợt, việc thống trị trái đất xem chừng không còn chỗ cho **lòng thương xót**.... (APV 11,5) Trong hoàn cảnh của Giáo hội và thế giới ngày nay, đó chính là lý do tại sao nhiều cá nhân và nhóm người được cảm thức đức tin sống động hướng dẫn – có thể nói gần như tự phát – đang hướng đến **lòng thương xót** của Thiên Chúa”.⁷ (APV 11,6)

ĐỂ KẾT

Không quên chủ đề lòng thương xót trong môi trường văn hóa ngày nay, không muốn loại ra khỏi cuộc sống và xóa bỏ khỏi trái tim con người ý tưởng về lòng xót thương; nhưng hướng đến lòng thương xót của Thiên Chúa, chúng ta xin ơn Chúa Thánh Thần là trí nhớ, ban thêm trí nhớ cho chúng ta, giúp chúng ta nhớ đến những con người phải nhớ, những công việc phải làm... để hình ảnh của Chúa Giê-su “luôn sống động và rõ nét qua cuộc đời chúng ta”.⁸

“Lạy Chúa Thánh Thần giúp trí nhớ / Kẻo khi lơ mơ lúc lơ mờ...⁹ /
Đang khi làm thơ con quên Chúa / Chung cuộc tất thua... thiếu ân cần
/ Lạy Chúa Thánh Thần con còn nhớ / Thuở xưa nhuộm nhớ đến nhà
thờ / Dâng Chúa ước mơ làm linh mục / Cảm nếm hạnh phúc sống
thanh bần / Lạy Chúa Thánh Thần con muốn nhớ / Dân Chúa bơ vơ
cần đỡ nâng / Túy lúy... lằng lằng... nghèo... đói... rách / Cự ly... trọng
trách... thử thách gần / Lạy Chúa Thánh Thần ban trí nhớ / Con thôi
vẫn vợ... vợ vẫn tôi / Lòng xưng thú tội không trung tín / Ân sủng đức
tin... đã bao lần / Lạy Chúa Thánh Thần là trí nhớ...¹⁰ / Sống động
nhắc nhở mọi bậc tu / Hiệp thông phục vụ theo ơn gọi / Ơn Chúa
chiếu rọi không thể quên”.¹¹

10-4-2020,

GTHH

⁷ *GE*, số 2; *MV*, số 11.

⁸ X. Nguyễn Năng, “Chúa Thánh Thần là...”.

⁹ Hai từ “linh mục” khi viết tắt thành “LM” vẫn được đọc vui là “lờ mờ” hoặc “lơ mơ”.

¹⁰ X. Nguyễn Năng, “Chúa Thánh Thần là...”.

¹¹ Bằng Hữu, *Sỏi đá vẫn cần...*, T82.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 5/2020, CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

(Nếu không bị ngăn trở bởi Covid-19, chương trình Thánh lễ Kính LCTX sẽ diễn ra như sau)

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 01/05/2020; Chủ Tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 08/05/2020: Chủ Tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, SOLT, Linh hướng PT. Cursillô Tgp Sài Gòn.
- Ngày 15/05/2020; Chủ Tế: **LM. Nguyễn Phát Tài**, Chánh xứ Gx Tân Thông, Gp. Phú Cường.
- Ngày 22/05/2020; Chủ Tế: **LM. Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.
- Ngày 29/05/2020; Chủ Tế: **LM. Giuse Phạm Văn Trọng**, giáo sư Đại Chung Viện T. Giuse Sài Gòn.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA: Nhà Thờ Khiết Tâm** (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 05/05/2020. Chủ tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.
- **HẠT TÂN ĐỊNH: Nhà Thờ Thánh Phaolô 3** (262/14, Lê Văn Sỹ, quận 3) lúc 17g, ngày 07/05/2020 (thứ năm ĐT). Chủ tế: **LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, KP.1, P.Linh Đông, Q.Thủ Đức) lúc 15g, ngày 08/05/2020. Chủ tế: **LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Th. Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thái Bình (751, đường Thống Nhất, P.13, Q. Gò Vấp) lúc 15g00, ngày 07/05/2020 (thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM. Giuse Đỗ Mạnh Cường**, Chánh xứ Gx. Thái Bình.
- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 02/05/2020 (thứ bảy ĐT), Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

Trước Thánh Lễ có giờ Cầu nguyện, Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 03/2020

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Têrêsa Vũ Thị Năm, USA.
2. Têrêsa Vũ Thị Sáng, USA.
3. Lh. Maria Nguyễn Thị Dương, Giáo xứ Hà Đông.
4. Lh. Anna Nguyễn Thị Nở, Giáo xứ Bắc Dũng.
5. Lh. Têrêsa Nguyễn Thị Hoa, Giáo xứ Bắc Dũng.

GIÁO PHẬN ĐÀ LẠT

1. Lh. Giuse Nguyễn Gia Lộc, Giáo xứ Tân Hà (Mân Côi), Giáo hạt Bảo lộc .

ÂN NHÂN ỦNG HỘ QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 400.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG 04/2020 *(Xin xem hình ở trang bìa).*

1- Ngày Thứ Sáu đầu tháng 03-4-2020 và thời gian cách ly xã hội.

Để ngừa dịch cúm Covid-19, từ ngày 28-3-2020, chính phủ không cho tập trung quá 20 người nên cả nước không còn tổ chức dâng lễ tập trung, nhà thờ vắng bóng giáo dân. Tiếp đó là thời gian cách ly xã hội trong cả nước từ 01 đến 15-4. Vì vậy, chương trình dự kiến cho thứ Sáu đầu tháng, ngày 03/4/2020 tại giáo xứ Suối Cát phải hủy bỏ.

Đây là tình hình chung cả nước và cũng cả trên thế giới. Chưa bao giờ mà cả Tuần Thánh và đại lễ Phục Sinh được tổ chức không có giáo dân tập trung tham dự, nhưng chỉ có thể ở nhà theo dõi trên phương tiện truyền thông.

Trước đại dịch cúm phức tạp này, Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, giám mục giáo phận Xuân Lộc đã có những chỉ dẫn kịp thời để hướng dẫn và củng cố đời sống đức tin cho con cái trước đại dịch này. Trước đó ngài đã ban phép cho các cha xứ tổ chức giải tội chung (tập thể) theo những quy định của Giáo Hội trong trường hợp khẩn cấp. Bên cạnh việc cho phép một số nơi tổ chức thánh lễ trực tuyến để giáo dân có thể tham dự, ĐGM không quên nhắc nhở con cái tích cực cầu nguyện, sống chan hòa yêu thương trong gia đình, đồng thời biết mở tay chia sẻ cho những người đang gặp khó khăn trong cơn dịch, kể cả những anh chị em di dân, lương dân. Đồng thời, Đức Giám Mục giáo phận còn mời gọi toàn thể Giáo phận làm Tuần Tam Nhật từ thứ Năm (02/4) đến thứ Bảy (04/4/2020) với những việc: gia tăng cầu nguyện; ăn chay, kiêng thịt, hy sinh, hãm mình; cải thiện đời sống; thực thi bác ái, hòa giải để cầu xin Chúa thương xót cho nạn đại dịch sớm chấm dứt.

Dù mọi tổ chức phải ngưng lại hoặc giảm thiểu, tuy nhiên tại nhà thờ Suối Cát có tổ chức trong phạm vi rất giới hạn tuần Cửu Nhật trước đại lễ kính LCTX vào Chúa nhật II Phục Sinh, và được trực

tuyển để các hội viên hoặc những người thiện chí muốn hiệp thông. Đồng thời HHLCTX giáo xứ Suối Cát cũng tổ chức phát tận nhà gần 200 phần quà cho những gia đình nghèo gặp khó khăn trong cơn đại dịch này.

Trong cơn gian nan khổ khó, đoàn con chỉ biết tín thác và kêu cầu: *Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới. Amen...*

2- Chương trình Thứ Sáu 01-5-2020 tại giáo xứ Suối Cát.

NGÀY QUỐC TẾ LAO ĐỘNG, KÍNH THÁNH GIUSE THỢ.

Ý cầu nguyện: Cầu cho những người lao động sớm ổn định công ăn việc làm sau cơn đại dịch.

Nếu không có gì ngăn trở do dịch cúm Covid -19, chương trình dự kiến như sau:

Chương trình tổng quát (chiều):

14g30' – 15g00': Đón tiếp

15g00' – 15g50': Lần chuỗi Mân Côi

Lần chuỗi Thương Xót

15g50' – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Cha đặc trách chủ sự)

- Kết thúc.

LM. Giuse Trần Phú Sơn

CHẠY NHANH

Trên đường đi làm việc tông đồ, hai nữ tu đi ngang một nhà nọ và bị một con chó dữ rượt đuổi. Một nữ tu hỏi:

– Chị có nghĩ mình chạy nhanh hơn nó không?

Nữ tu kia nói:

– Em không cần chạy nhanh hơn nó. Em chỉ cần chạy nhanh hơn chị thôi.

DIỄN ĐÀN**COVID - 19 VÀ GIỮ ĐẠO**

Chưa bao giờ một virút bé tí teo, mới cuối năm ngoái còn “vô danh tiểu tốt” bỗng trở thành mối đe dọa toàn cầu, khi làm mọi người hoảng loạn, hoang mang, do sức công phá kinh khủng nhanh chóng và tàn bạo.

Sức công phá vũ bão không những đang làm rối loạn, điên đảo toàn bộ sinh hoạt của con người trong các lãnh vực sức khỏe, giáo dục, chính trị, kinh tế, xã hội... mà còn làm đảo lộn sinh hoạt tâm linh, hoạt động thờ phượng của các tôn giáo trên khắp địa cầu.

Vì lệnh cấm tập trung, hội họp do sợ bị lây nhiễm, các nhà thờ bị đóng cửa, thánh lễ không được cử hành cho cộng đoàn, các lớp giáo lý tạm ngưng, nhiều giáo phận cho phép xưng tội tập thể, và ngay tại Rôma, Đức Thánh Cha Phanxicô cũng thay

đổi hầu như toàn bộ sinh hoạt mục vụ của Ngài, và chấp hành những biện pháp ngăn chặn virút đại dịch được chính quyền Ý ban bố.

Đứng trước sức xâm lấn ngạo mạn, ngang ngược của Covid-19, và những biện pháp mục vụ được đưa ra bởi các đảng bản quyền, không ít người tín hữu đã có những cảm nghĩ trái chiều.

Có người cho rằng những biện pháp như đóng cửa nhà thờ, hạn chế sinh hoạt tông đồ giáo dân, ngưng các lớp giáo lý, chỉ cho phép rước lễ bằng tay... là những hành động biểu lộ một đức tin yếu kém, một tinh thần nhu nhược chạy theo chỉ đạo, hướng dẫn của thế gian, thế quyền, mà không biết lợi dụng cơ hội khó khăn, thử thách của dịch bệnh để làm chứng đức tin, sống tinh thần quả cảm, anh dũng, bất khuất của tiền nhân Tử Đạo.

Có người cho rằng chính lúc này, hơn bao giờ hết, Giáo Hội phải chứng tỏ là Giáo Hội của Đức Kitô, Giáo Hội có Chúa Kitô, một Giáo Hội vượt trên tất cả đe dọa, dù đe dọa đó đến từ đâu, và điều phải làm là kiên cường sống chết, liều lĩnh hi sinh với những gì Giáo Hội đang là, đang có, mà không cần phải thay đổi, thích nghi cho phù hợp. Hơn nữa, những kiểu cách “chạy theo xu hướng thế tục”, rầm rập tuân hành chỉ thị của thế quyền sẽ chỉ làm giảm thiểu lòng tin của người tín hữu vào ơn phù trợ của Thiên Chúa.

Thực ra, không chỉ ở Việt Nam, mà ngay giữa thánh đô Rôma, sau khi lệnh đóng cửa các nhà thờ trong toàn giáo phận Rôma của Đức Giám Quản Rôma, cũng có những phản ứng tương tự, không chỉ từ thành phần tín hữu, mà còn từ một vị hồng y có thể giá. Ở Pháp cũng không tránh được tình trạng này, khi một giám mục giáo phận lên tiếng không đồng ý với việc đóng cửa nhà thờ, hạn chế các sinh hoạt phụng vụ của các giáo phận khác.

Đứng trước đại dịch và những quyết định của các đảng bản quyền, người viết, với tư cách một tín hữu xin được chia sẻ với Bạn một vài suy tư:

Giáo Hội là Mẹ luôn che chở, bảo vệ sự sống của con mình:

Nếu nhìn Giáo Hội là một cơ chế cứng cỏi, một cơ cấu hành chánh chặt chẽ, một pháo đài giáo lý mang tính phòng thủ, chiến đấu, chúng ta sẽ không thể hiểu được ý nghĩa cũng như giá trị của những quyết định mục vụ trước những đe dọa chính sự sống của giáo dân do Covid-19 mang lại.

Khi quyết định đóng cửa nhà thờ, ngưng các sinh hoạt phụng vụ, Giáo Hội hành xử như người mẹ yêu thương con, bằng tình mẫu tử bao la, và với quyền bảo vệ bằng bất cứ giá nào sự sống của đàn con, vì chỉ một mình mẹ là người đã cho các con sự sống.

Khi quyết tâm bảo vệ sự sống của đoàn chiên, Giáo Hội xác tín: Thiên Chúa là Sự Sống, là Thiên Chúa hằng sống, là Đấng ban sự sống cho muôn loài, nên sự sống là món quà quý báu con người nhận được từ Thiên Chúa. Vì lẽ đó, Thiên Chúa luôn trân trọng và gìn giữ sự sống mà người đã ban cho nhân loại.

Khi chọn Ápraham làm tổ phụ dân riêng, Thiên Chúa đã ban cho ông Isaac, con trai duy nhất khi ông và vợ ông đã luống tuổi (x. St 17, 15-19), để ông biết: Thiên Chúa từ nay ông tôn thờ là Thiên Chúa của sự sống, Thiên Chúa ban sự sống. Ngài còn đi xa hơn, khi cho thiên sứ đến ngăn tay ông, không để ông làm tổn thương sự sống của con trai Isaac, khi ông vâng lời đem Isaac lên núi, giết đi làm của lễ tế Giavê Thiên Chúa, như tập tục tế sống con người cho các thần trong các tôn giáo ngẫu thần thời đó (x. St 22). Một lần nữa, Thiên Chúa mặc khải cho ông và dân riêng: Ngài không muốn của lễ dâng Ngài là mạng sống con người, vì sự sống con người là điều quý giá trước mặt Ngài, bởi do chính Ngài đã trao ban.

Trong Tin Mừng Gioan, Đức Giêsu cũng đã khẳng định: Ngài không để kẻ trộm, người chăn chiên thuê hay sói rừng hãm hại hay lấy đi mạng sống của chiên Ngài, nhưng cứng rắn quả quyết: "Tôi chính là Mục Tử nhân lành, Mục Tử nhân lành hy sinh mạng sống mình vì đoàn chiên" (Ga 10, 11).

Chúa chiên nhân lành là Đức Giêsu không giống như "kẻ trộm chỉ đến để ăn trộm, giết hại và phá hủy" (Ga 10, 10), hay như "người làm thuê, vì không phải là mục tử, và vì chiên không thuộc về anh, nên khi thấy sói đến, anh bỏ chiên mà chạy. Sói vỗ lấy chiên và làm cho chiên tán loạn" (Ga 10, 12). Nhưng Ngài "tự ý hy sinh mạng sống mình" (Ga 10, 18), để "cho chiên được sống và sống dồi dào" (Ga 10, 10).

Như thế, mục đích hy sinh của Mục Tử nhân lành là chiên của ông được sống và sống dồi dào. Dồi dào đây là được no nê, ấm áp, được yêu thương, cưng chiều, được hạnh phúc, bình an.

Hình ảnh Mục Tử nhân lành là Giáo Hội với các Đấng Bản Quyền với quyền yêu thương, chăn dắt. Sở dĩ là quyền yêu thương chăn dắt, vì chăn dắt không yêu thương sẽ không là mục tử nhân lành như lòng Chúa mong ước, nhưng sẽ chỉ được gọi là kẻ chăn thuê, hay tên ăn trộm.

Do đó, quyết định của Mục Tử trước những nguy hiểm đe dọa sự sống của đoàn chiên, như đại dịch Covid 19 đang đe dọa tính mạng của mọi người phải được hiểu là quyết định xuất phát từ tình yêu mục tử đối với đoàn chiên, từ bốn phận bảo vệ đoàn chiên khỏi

nguy cơ bị giết hại, và chúng ta hãy tín thác vâng phục thi hành, với lòng yêu mến, biết ơn.

Phải thận trọng phân định giá trị của Lễ Luật và giá trị của Con Người:

Khi bị bực bội, khó chịu trước những quyết định đóng cửa nhà thờ, hạn chế thời gian cử hành phụng vụ, hoặc các biện pháp khác nhằm tránh lây nhiễm và bảo vệ tính mạng cho cộng đoàn, chúng ta vô tình rơi vào tinh thần vi luật của các luật sĩ quá khích và Phariseu cực đoan bảo thủ ngày xưa đã phản bác, bắt bẻ Đức Giêsu khi Ngài chữa người bị bệnh bại tay trong ngày sabát là ngày cấm làm việc theo luật Môsê (x. Lc 6, 6-10; Mc 3, 1-6).

Trả lời họ, Đức Giêsu khẳng định: ưu tiên luôn dành cho con người, cho sự sống và hạnh phúc của con người. Cũng như khi các môn đệ bứt lúa để ăn vì đói, khi băng qua một cánh đồng trong ngày sabát, Ngài đã lên tiếng bênh vực các ông trước lời khiển trách nặng nề của những người Phariseu vi luật: con người có giá hơn Lễ Luật, bởi "*ngày sabát được tạo ra cho con người, chứ không phải con người cho ngày sabát*" (Mc 2, 27).

Thực vậy, hạnh phúc của con người đang sống là điều lành, việc tốt con người phải làm cho nhau, và được đặt thành ưu tiên, bởi đó chính là vinh danh đích thực của Thiên Chúa (x. Mt 12, 9-14; Lc 6, 6-10); đồng thời là đòi hỏi của Giới Luật mới Yêu Thương.

Nay Covid-19 ập tới, đe dọa tính mạng của con người, thì luật đi lễ ngày Chúa Nhật, cũng như nề nếp sinh hoạt phụng vụ, tất cả đều có thể được thay đổi, đình chỉ, tạm ngưng, vì lợi ích chung của đoàn chiên. Và điều này không được hiểu như hành vi bất tuân lệnh Thiên Chúa, hay vi phạm giới luật của Ngài.

Thái độ bất mãn với giáo quyền trong việc đình chỉ sinh hoạt phụng tự cũng nói lên tinh thần gấn bó sai lệch của chúng ta vào những hình thức bên ngoài, mang nặng tính phô trương, biểu dương lực lượng, để rồi đức tin bị "điều kiện hoá" bởi những hình thức không luôn cần thiết, mà không ăn rễ sâu, nhờ đời sống nội tâm cầu nguyện, và thực hiện Đức Ái, trong khi cầu nguyện thì không bị lệ thuộc bất cứ hoàn cảnh nào, và Đức Ái thì không thể lực, chướng ngại, sức mạnh nào có thể hạn chế, ngăn chặn.

“Thờ phượng Thiên Chúa trong thần khí và sự thật”.

Đức Giêsu, bên bờ giếng Giacóp đã chẳng nói với người phụ nữ Samari: *"Này chị, hãy tin tôi: đã đến giờ các người sẽ thờ phượng Chúa Cha, không phải trên núi này hoặc tại Giêrusalem... Nhưng giờ đã đến, và chính là lúc này đây – giờ những người thờ phượng đích thực sẽ thờ phượng Chúa Cha trong thần khí và sự thật, vì Chúa Cha tìm kiếm những người thờ phượng Người như thế. Thiên Chúa là thần khí, và những kẻ thờ phượng Người phải thờ phượng trong thần khí và sự thật"*

Nói như thế không có nghĩa chúng ta phủ nhận Giáo Hội hữu hình, chối từ giáo phận, phủ nhận giáo xứ, nhà thờ, và rút lui vào "cái tôi", co cụm, một mình khép kín với thần khí và sự thật.

Hoàn toàn không, vì Giáo Hội là một gia đình, một cộng đồng yêu thương, đoàn lữ hành đang cùng bước đi, nên Gắn Bó, Hiệp Thông với Đầu là Đức Giêsu và với nhau là những chi thể của Thân Thể máu nhiệm là đòi hỏi tiên quyết.

Là Kitô hữu trong Giáo Hội, chúng ta không lên thiên đàng cô đơn, cô độc, lui thủ một mình, nhưng lên với nhau, cùng nhau lên, cùng nhau về Nước Trời, cùng nhau thực hiện hành trình về Nước Thiên Chúa, dưới sự lãnh đạo của Đức Giêsu, Mục Tử và sự cộng tác của các Đấng Bậc được Thiên Chúa tuyển chọn để quản trị, chăm nom, dẫn dắt đoàn chiên được trao phó.

Do đó, Hiệp Thông là yếu tính của Giáo Hội, Hiệp Nhất là đòi hỏi của người Kitô, nên trong mọi hoàn cảnh, mọi tình huống, người tín hữu phải gắn bó, hiệp nhất, hiệp thông với tất cả mọi thành phần trong Giáo Hội, vì đức tin của Giáo Hội là hiệp nhất, hiệp thông.

Chính vì có hiệp nhất trong Giáo Hội mà chúng ta mới thờ phượng Thiên Chúa trong thần khí và sự thật được, cũng không

phải lệ thuộc vào một đền thánh, đền thờ hữu hình ở một nơi chốn nào. Chính nhờ đức tin hiệp thông của Giáo Hội, mà chúng ta được hoàn toàn dự phần, được trọn vẹn tham dự vào sức sống và tình yêu của Giáo Hội, là Hiến Thể yêu dấu của Đức Giêsu, trong những hoàn cảnh không thể đến nhà thờ, không thể sinh hoạt phụng tự, không thể cử hành thánh lễ...

Vâng, Covid-19 đặt chúng ta, những người Kitô hữu vào một hoàn cảnh mà phần đông chưa bao giờ thấy. Ở vào hoàn cảnh đặc biệt này, chúng ta cần hiểu biết chính xác ý nghĩa và giá trị đức tin của các quyết định từ các đấng bản quyền, để không ai, không thể lực thần dữ nào có thể lợi dụng tình thế hầu làm suy yếu ở chúng ta đức tin, và lòng tin tưởng, tín nhiệm ở Mẹ Hội Thánh.

Bởi trong những thời khắc khủng hoảng, thời điểm tinh thần dễ bị chao đảo, lung lay, ma quỷ nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội đánh phá Đức Ái giữa đoàn chiên và Mục Tử trong Giáo Hội, bằng khủng bố tinh thần Hiệp Nhất, và triệt hạ tinh thần Hiệp Thông bằng dấy lên ngọn lửa kiêu căng, bất tuân phục.

Hiệp cùng Hội Thánh Việt Nam và toàn cầu, chúng ta xin Chúa cứu thế giới khỏi đại dịch Covid-19 nguy hiểm, và ban bình an cho tất cả mọi người trên thế giới.

Lời cầu nguyện chân thành ấy chắc chắn sẽ đẹp lòng Chúa gấp bội, nếu chúng ta cùng nhau cầu nguyện trong tinh thần hiệp thông với Giáo Hội và tinh thần Vâng Phục của đoàn chiên biết và lắng nghe tiếng Mục Tử của mình, những mục tử nhân lành như lòng Chúa mong ước: biết rõ chiên mình, gọi tên từng con, "mang vào mình mùi chiên", và sẵn sàng hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên" (Ga 10, 15).

Jorathe Năng Tín

Nguồn: tinmungduongpho.blogspot.com

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

COVID-19: "CHUYỆN HỎI TÂM XÉT MÌNH"

Têrêsa Nguyễn Thị Linh Thao
Nhóm Sinh viên Công giáo Thanh Hóa

Có lẽ trên cõi đời này, ai cũng sẽ có lúc cảm thấy vui, có lúc cảm thấy buồn; chỉ khác nhau là ở chỗ: niềm vui lẫn át hay nổi buồn vượt trội.

Giả như trong cuộc sống đời thường, chỉ có toàn chuyện vui thì tốt biết mấy; ta sẽ không phải ngồi suy tính cho cuộc đời và đặt những câu hỏi viển vông theo kiểu: "ngày mai sẽ đi về đâu?" Với niềm tin Ki-tô giáo, chắc hẳn bạn và tôi càng phải phó thác sứ mệnh đời mình cho Chúa, nhất là trong những ngày dịch bệnh Covid-19 đang hoành hành khắp thế giới: bao người phải ra đi vì con virus nhỏ bé, Thánh Lễ phải tạm ngưng không có giáo dân, cuộc sống bị đảo lộn, và nơi nào cũng thấy tiếng thở dài rầu rĩ của con người... Chưa bao giờ cuộc sống lại gặp trắc trở, u tối đến vậy. Tuần Thánh vẫn diễn ra, nhưng chỉ qua Online. Niềm vui Chúa Phục Sinh có đó, nhưng chưa thể gặp gỡ trực tiếp để trao lời mừng vui.

Chúa ơi, không biết Ngài còn phải rơi lệ bao lần, khi con người vẫn còn kém lòng tin; và mấy ai nhớ tới việc dành cho Chúa "một chút" gì đó, khi chứng kiến thực tại Covid-19 hiện nay?

Từ virus đối với sức khỏe thể lý

Corona viếng thăm thế giới trong sự ngỡ ngàng ngạc nhiên của con người. Nhiều người vẫn còn mang lối suy nghĩ "vạn người sẽ không trúng ta". Nhưng ai ngờ, một khi Corona đến, nó khó dời đi và cũng chẳng chữa bất cứ thành viên nào nó gặp. Khi Vũ Hán lâm trận vì đại dịch, nhiều người vẫn đang hào hứng hưởng mừng năm mới, mấy ai xem tin tức mà hoảng sợ. Khi số người chết tăng lên, dịch bệnh lan khắp trời Âu như: Đức, Pháp, Ý... ta mới bắt đầu bàn tán xôn xao; và cuối cùng là cách ly toàn xã hội được ban bố khắp cả nước: các Thánh Lễ tạm ngưng giáo dân đến tham dự, không còn quán xá nào mở cửa, các trường học cũng nghỉ và chưa rõ ngày trở lại... Trong cơn đại dịch, con người bắt đầu "xét mình hồi

tâm” về sức khỏe nhiều hơn: nào là đo thân nhiệt hằng ngày, ăn uống đủ chất, đeo khẩu trang, rửa tay khử khuẩn... Đi đến đâu cũng có người soi xét, chỉ cần bạn ho hay hắt hơi một tiếng, thì ngay lập tức bạn sẽ được quan tâm một cách đặc biệt.

Có lẽ, khi mang thân phận con người, ai chẳng sợ chết phải không bạn? Dù biết rằng, sinh lão bệnh tử; nhưng với tâm hồn yếu đuối, việc phải “ra đi” khi mình chưa muốn quả thật đáng sợ. Khi xưa, các môn đệ cũng lao đao hú hồn trước cái chết; và khẩn cầu Đức Giêsu: “*Thầy ơi, chúng ta chết đến nơi rồi, Thầy chẳng lo gì sao?*” (Mc 4, 38). Vậy nên, nếu bạn và tôi có lo lắng cho sức khỏe thể lý trước Covid-19 thì điều đó thật phải. Sức khỏe là điều quý giá! Tuy nhiên, sự sống con người đâu chỉ có sức khỏe thể lý mà thôi? Người ta cũng đâu chỉ dừng lại ở chuyện “hồi tâm xét mình” thể lý bạn nhỉ?

Tới virus đối với sức khỏe thiêng liêng?

Lo lắng cho thân xác là vậy, nhưng lo lắng cho sức khỏe thiêng liêng thì sao à bạn? Mùa Chay trôi qua một cách trầm lắng. Có người mang bên mình những câu hỏi, những hoài nghi, và cả nỗi lo sợ trước virus Corona đến độ quên mất việc hiệp thông cùng Chúa trong cuộc Khổ Nạn của Ngài. Khi dịch bệnh chưa bùng nổ, mấy ai dành thời gian “một chút cho Chúa” trong giờ “xét mình hồi tâm” mỗi ngày?

Hằng ngày, ta vẫn dành thời giờ để khám sức khỏe thể lý và phòng bệnh; nhưng dường như lại cảm thấy thiếu thời gian để soi xét các triệu chứng gây bệnh cho đời sống thiêng liêng. Phải chăng bao lâu nay, bạn và tôi bị cuốn vào những bộn bề của công việc, của học tập mà quên đi việc “hồi tâm xét mình” mỗi ngày? Đứng trước sự nguy hiểm của Corona, ta mới giật mình nhìn vào sâu thẳm cõi lòng. Tâm hồn ta tựa như một ngôi nhà đã lâu không được ngó đến: biết bao thứ cần phải bỏ đi, nhiều thứ thiếu thốn cần được bù đắp. Và rồi, cõi lòng ta bị tra vấn bởi hàng loạt câu hỏi: ta cần gì lúc này? Chúa ư? Hay là khoảng thời gian để tĩnh lặng thống hối? Sự lạnh nhạt và vô tâm của ta ư? Nhờ hồi tâm, bạn và tôi sẽ tìm thấy Chúa, sẽ nhận ra ngôi nhà tâm hồn mình đang cần Lời Chúa và cần cầu nguyện.

Nếu không cầu nguyện, tâm hồn ta chẳng khác nào một thửa ruộng không người chăm tưới. Có lẽ, khi thấu hiểu được điều này, tiến sĩ Scott Hahn đã phải thốt lên: *"Nếu chúng ta không lấp đầy tâm trí chúng ta với lời cầu nguyện, nó sẽ tự lấp đầy chính nó với bản khoăn, lo âu và sự căm dỗ, những oán hờn và những ký ức chúng ta không muốn nhớ đến"*. Chắc chắn, giữa cơn hoang mang của dịch bệnh, ánh sáng của Chúa Ki-tô Phục Sinh sẽ giúp bạn và tôi được "thư giãn" và an ủi mỗi khi "xét mình hồi tâm".

Tới thời gian dành cho Chúa mỗi ngày?

Hẳn rằng, bạn và tôi khó lòng dành cả ngày sống chỉ để quỳ bên trong nhà nguyện và thưa chuyện với Chúa. Nhưng có lẽ, một chút dành cho Chúa trong giờ "hồi tâm xét mình" mỗi ngày là điều hoàn toàn có thể. Nếu ai đó đã từng nghe ca khúc *"Một chút"* của cố nhạc sĩ Thông Vi Vu (Đức cố Giám mục Giuse Vũ Duy Thống), người ấy sẽ không còn cảm thấy xa lạ về lý do tại sao chỉ cần một chút: *"Một chút trong đời, chỉ một chút chút xíu thôi, nhiều chút chút bé nhỏ mà làm cho đời thêm mới"*. Hãy sống tâm tình "một chút" với tất cả lòng yêu mến chân thành và tâm tình phó thác nơi Chúa được không bạn? Chắc chắn, với lòng quảng đại vô bờ, Thiên Chúa sẽ tuôn đổ "nhiều chút" trên cuộc đời bạn và cuộc đời tôi.

Lạy Chúa Giêsu Phục Sinh, chúng con cảm tạ hồng ân Chúa đã ban cho cuộc đời chúng con. Nhờ những giây phút ngắn ngủi của khí cụ "hồi tâm xét mình", chúng con được gặp gỡ Chúa, gặp lại con người của mình. Quả thật, chúng con cũng là những đứa con đi hoang từng ngày, khi chúng con cố tình phạm tội, khi lười biếng trong việc đạo đức. Chúng con xin Chúa thương xót thứ tha và ban ơn giúp chúng con sửa đổi cuộc đời từ đây, để chúng con trở thành những người con ngoan của Chúa. Cách riêng, chúng con xin dâng nỗi lo âu của toàn thế giới lên Chúa và nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu, xin Chúa hằng gìn giữ và nâng đỡ chúng con qua cơn khó khăn này.

Nguồn: giaophanthanhhoa.net

10 ĐIỀU BẠN NÊN LÀM KHI THÁNH LỄ BỊ ĐÌNH CHỈ

Patti Armstrong / Phêrô Quốc Vũ chuyên ngữ

WGPSG -- Ở Việt Nam hiện nay, hầu hết các nhà thờ vẫn còn có thể mở cửa để những giáo dân khỏe mạnh có thể đến tham dự Thánh lễ hằng ngày, tuy dù vẫn phải mang khẩu trang, ngồi cách xa nhau, rửa tay bằng thuốc diệt khuẩn trước khi vào nhà thờ, và tuân thủ nhiều quy định khác nữa. Đây là điều may mắn, nhưng rất nhiều nơi khác không được như thế. Dưới đây là một bài viết dành cho những nơi phải đình chỉ Thánh lễ do đại dịch Covid-19 bùng phát dữ dội...

WGPSG / NCREGISTER -- Hãy nghỉ ngơi trong Trái tim Chúa Kitô và đừng để cho cơn đói Bánh Hằng Sống của bạn tan biến trong thời điểm lịch sử khó khăn này.

Chỉ cần chớp mắt thôi, thế giới đã thay đổi rồi. Cũng có một thời những chế độ áp bức đã ra tay hủy bỏ các Thánh lễ Công giáo, nhưng đại dịch coronavirus (COVID-19) còn làm cho Thánh lễ phải ngưng lại trên toàn thế giới. Khi tôi đang viết bài này thì danh sách những nơi tạm ngưng Thánh lễ đã tăng lên

bao gồm hầu hết các giáo phận ở Hoa Kỳ.

Bất kể chúng ta có nghĩ rằng Thánh Lễ sẽ bị tạm ngưng hay không, thì nó vẫn cứ là như thế rồi. Tuy nhiên, điều chúng ta có thể quên không xem xét đó là mối nguy trôi dạt tâm linh của giáo dân khi Thánh lễ bị đình chỉ.

Thời gian dự lễ rót vào linh hồn ta ân sủng của bí tích Thánh Thể trong khi cộng đoàn thờ lạy Chúa – Đấng đã chết để ta có sự sống vĩnh cửu.

Giáo hội mô tả Thánh lễ như là “cội nguồn và đỉnh cao của đời sống Kitô hữu”. Trong Thánh lễ, linh mục thánh hóa bánh và rượu để trở thành Mình và Máu, linh hồn và thần tính của Chúa Kitô như là hy lễ trên Núi Sọ, một lần nữa thực sự hiện diện trên bàn thờ cho chúng ta đón nhận.

Thánh lễ thì không thể thay thế. Chắc chắn có nhiều người cảm thấy mất mát sâu sắc khi không thể tham dự Thánh lễ, tuy nhiên, có bao nhiêu người sẽ dành một khoảng thời gian tương đương như vậy để thay thế bằng các việc thiêng liêng khác? Tạm ngưng bốn phần tham dự Thánh lễ Chúa nhật không xóa bỏ nghĩa vụ ‘Giữ ngày Chúa nhật’.

Chúa Giêsu đã tự nguyện chịu đau khổ và chịu chết cho chúng ta để chúng ta có được sự sống vĩnh cửu. Bất kỳ thời gian nào chúng ta dành cho Chúa cũng chính là thời gian chúng ta được nhận lãnh, mặc dù chỉ có vài lần chúng ta cảm nếm được món quà của Chúa, trong khi những lần khác, chúng ta đành hài lòng với việc chỉ biết là có nó mà thôi. Nhưng bất kể là như thế nào, chúng ta vẫn luôn cần dành thời gian để ở với Chúa Giêsu.

Việc không tham dự Thánh lễ cho thấy nguy cơ tuột dốc về mặt thiêng liêng.

Đối với những người vẫn thường xuyên bỏ lễ, thì dù Thánh lễ có bị tạm ngưng hay không – việc dự lễ cũng dễ dàng bị loại ra khỏi danh sách những việc cần làm trong ngày Chúa nhật. Nhưng ngay cả những người Công giáo sùng đạo cũng có nguy cơ mất đi nền tảng tâm linh.

Hãy cứ nhìn xem những sự gián đoạn trong đời sống thường nhật, như một kỳ nghỉ hay khi có bạn bè ghé thăm, ta đã rất dễ bỏ Chúa qua một bên.

Sức hấp dẫn của thế giới bên ngoài nhà thờ hiện nay lớn hơn và mạnh mẽ hơn bên trong nhà thờ, vì vậy chúng ta cần phải ý tứ, kẻo chúng ta sẽ để cho sự tạm ngưng Thánh lễ khiến mình không còn nghe được những tiếng thì thầm của Chúa nữa. (1V 19, 11-13).

Dưới đây là một số phương cách để chú tâm. Hãy dành cho Chúa khoảng thời gian không chỉ tương đương với giờ tham dự Thánh lễ,

mà còn nhiều hơn một giờ thông thường, vì biết rằng Chúa không hề chịu thua sự quảng đại của ta.

1. Xem hoặc nghe Thánh lễ.

Thánh lễ trực tuyến hằng ngày lúc 8 giờ sáng giờ miền Đông nước Mỹ. Bạn có thể xem trên TV hoặc [trực tuyến](#). (Là người Việt Nam, bạn có thể [click vào đây](#) để xem Thánh lễ online vào lúc 5g30 sáng, lúc 17g30, và xem lại bất kỳ lúc nào trong ngày.)

2. Đọc và suy niệm những bài đọc thánh lễ mỗi ngày. Các bài đọc có thể tìm thấy [ở đây](#).

3. Đọc kinh Magnificat.

4. Lần hạt Mân Côi và Lần chuỗi Lòng Chúa Thương Xót.

5. Rước lễ thiêng liêng với lời nguyện tự phát, hoặc sử dụng lời cầu nguyện do Thánh Alphonsô Liguori soạn dưới đây:

"Lạy Chúa Giêsu, con tin thật Chúa ngự trong Bí tích Mình Thánh. Con yêu mến Chúa trên hết mọi sự, cùng ước ao rước Chúa vào linh hồn con. Nhưng, bởi vì bây giờ con không thể rước Chúa được, thì xin Chúa ngự vào linh hồn con cách thiêng liêng, chẳng khác gì như con được rước Chúa thật. Con xin đón rước Chúa, cùng kết hợp làm một với Chúa cho trọn. Xin Chúa đừng để con lìa bỏ Chúa bao giờ".

6. Đi cầu Thánh Thể và làm Một Giờ Thánh nếu nhà thờ giáo xứ bạn vẫn mở. Nếu không, hãy truy cập "[Chầu Thánh Thể trực tuyến không ngừng](#)" để tham dự giờ Chầu Thánh Thể trong danh sách 13 nhà nguyện phát sóng Chầu Thánh Thể 24/7.

7. Cầu nguyện với [Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp](#) cho tất cả những người đã nhiễm coronavirus cùng những người sẽ mắc bệnh trong tương lai và làm [Tuần chín ngày](#) cầu xin Đức Mẹ Monte Berico bảo vệ chúng ta thoát khỏi dịch bệnh.

8. Khơi dậy lòng sùng kính nơi người hấp hối để dẫn đưa họ an toàn đi vào vòng tay của Chúa Giêsu. Chính do nguy cơ có thể tử vong đã dẫn đến việc Thánh lễ bị đình chỉ. Nữ tu đáng kính Mary Potter (1847-1913) đã đề cao việc khơi dậy lòng sùng kính nơi những người sắp chết trong cuốn sách "Niềm sùng kính nơi người hấp hối: Mẹ Maria nhắn nhủ con cái yêu dấu của Mẹ". Chị đã viết

rằng chúng ta phải cầu nguyện cho những tội nhân sắp chết được ơn cứu rỗi và những ân sủng đó sẽ được ban lại cho những người thân yêu của chúng ta khi họ hấp hối:

“Niềm sùng kính này sẽ tạo nên niềm vui tuyệt vời biết bao cho Chúa chúng ta - là Tình yêu nhập thể, và cho Đức Mẹ - là Hôn thê của Chúa Thánh Thần! Các thánh nói với chúng ta rằng không có việc từ thiện nào lớn hơn là cầu nguyện và hy sinh cho những người đang hấp hối. Họ đang ở ngưỡng cửa của cõi vĩnh hằng; tình trạng khi họ chết sẽ quyết định sự vĩnh cửu của họ; vì “cây ngã bên nào rồi thì sẽ nằm luôn bên đó.” (Gv 11, 3).

9. Xem video [“The Veil Removed - Bức màn được gỡ xuống”](#) để đào sâu niềm yêu mến Thánh lễ. Đoạn video dài 5 phút này sẽ gỡ bỏ bức màn của thế giới này để tỏ lộ việc cử hành siêu phàm của Bí tích Thánh Thể được mô tả trong sách Khải Huyền và được Chúa Giêsu ban cho chúng ta trong Bữa Tiệc Ly.

10. Mở Kinh thánh ra mà đọc.

Chúng ta đang sống trong một thời đại mà hầu hết chúng ta có lẽ không bao giờ tưởng tượng được một điều có thể thực sự xảy ra - không chỉ là đại dịch, mà là các Thánh lễ bị đình chỉ trên khắp thế giới. Tuy nhiên, Thiên Chúa có thể làm cho mọi sự đều sinh lợi ích cho những ai yêu mến Ngài (Rm 8, 28). Chúng ta hãy sử dụng lúc này như một thời gian để gần gũi hơn với Chúa và sinh hoa trái nhờ gia tăng cầu nguyện và hy sinh vì thiện ích của chính chúng ta và của thế giới.

Patti Armstrong (ncregister) / Phêrô Quốc Vũ chuyển ngữ / Nguồn: [WGPSG](#)

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 5/2020

CẦU CHO CÁC PHÓ TẾ

Xin cho các phó tế, khi trung thành phục vụ Lời Chúa và người nghèo, trở nên dấu chỉ sống động cho toàn Giáo Hội.

CHUYỆN VỀ MỘT CHA XỨ

Những ngày “Cách ly xã hội” mùa Covid-19, tình cờ đọc trên Facebook mẩu chuyện nhỏ: “*Nhận được tin báo của Cha Hạt Trưởng đề nghị cho danh sách những người bán vé số, làm mướn, mua bán ve chai... hiện đang ở thuê, bất kể lương giáo trên địa bàn giáo xứ. Cha cho gọi các ông trùm vào phổ biến và yêu cầu đi thực tế tại khu họ mình, nội hai ngày danh sách đã hoàn tất, cha ký tên và chuyển đi. Trong thời gian chờ lãnh tiền hỗ trợ thì các vị trùm khu phát hiện đã bỏ sót 10 hộ trong hoàn cảnh đó, Người phụ trách lập danh sách bổ sung vào trình cha ký để gửi đi (Dù đã quá hạn nộp). Biết được, cha nhẹ nhàng: “Thôi, các ông đưa danh sách này cho tôi, không làm phiền đến Caritas Tổng giáo phận nữa, các ngài có quá nhiều việc phải giải quyết. Lẽ ra việc này giáo xứ chúng ta phải làm sớm, không để các Đấng bậc phải lo đến. Việc gì mình lo được thì ráng lo”. Sau đó ngài chuyển số tiền cho ông chủ tịch Hội đồng mục vụ để gửi đến những người đang cần giúp.*

Cha xứ nay đã 75 tuổi, nhưng luôn tận tụy phục vụ Thiên Chúa, Giáo hội và mọi người, nhất là những người nghèo hèn. Cha hiện là Chánh xứ giáo xứ Tân Thành, Phường 14, Quận Tân Bình”.

Lần theo địa chỉ, tôi tìm đến gặp cha chánh xứ. Cha Đa Minh Phạm Minh Thủy người tầm thước, tuy tuổi cao, đi lại chậm rãi, dáng vẻ xuề xòa hiền hậu, nhưng trong ánh mắt ngài vẫn toát lên vẻ tinh anh, một sức sống mãnh liệt. Hỏi thăm về tình hình sức khỏe, ngài tâm sự: “*Chúa cho tôi cũng tạm, vẫn dang lể được. Khoảng 5 năm về trước, bị bạo bệnh tưởng phải nghỉ nửa chừng, nhưng Chúa thương chữa lành rồi cũng qua được”.* Năm 2015, cha cảm thấy đau trong cổ họng, nói năng khó khăn. Đi viện, bác sĩ phát hiện có khối u nhỏ trong thanh quản, chỉ định phải mổ và tiên liệu sau mổ, có thể không nói bình thường được. Nghe vậy, cha nói với bác sĩ cho thuốc uống cầm cự, chứ là linh mục, bốn phận là phải rao giảng mà lại không nói được, thì giải phẫu để làm gì. Bác sĩ đành cho thuốc uống và đề nghị cha nghỉ ngơi một thời gian. “*Vậy mà Chúa chữa cho tôi đấy!*

phải ngưng nghỉ mất mấy tháng, rồi thấy êm từ đó đến nay”, cha vui vẻ tâm tình.

Cha Đa Minh Phạm Minh Thủy sinh năm 1945 tại Nam Trực, Nam Định thuộc giáo phận Bùi Chu. Năm 1998, cha Cố Giuse Nguyễn Thanh Khiết, chánh xứ Tân Thành về hưu, cha Thủy về kế nhiệm. Tân Thành là một giáo xứ nhỏ, nguyên trước đó là giáo họ Vinh Sơn thuộc giáo xứ Tân Việt. Nhà thờ mái tôn, tường xây thô sơ, nhỏ bé; nhà xứ là ngôi nhà nhỏ cấp 4 đối diện mặt tiền nhà thờ. Việc đầu tiên khi về nhận xứ, theo nhận xét của ngài là xây dựng cơ sở vật chất cho giáo xứ. Cha Thủy lên kế hoạch dài hơi. Bước đầu là mua thêm đất, xây nhà Giáo lý. Do diện tích đất nhà thờ hẹp, nhà giáo lý chỉ có 220 mét vuông mặt bằng nên giáo xứ phải xây cao 5 tầng, có trang bị thang máy. Theo cha, trước tiên là phục vụ việc giảng dạy, đào tạo về giáo lý, đức tin cho thiếu nhi, giới trẻ và là nơi sinh hoạt cho các đoàn thể đã. Trong suốt 10 năm đầu, cha đề nghị giáo dân nuôi heo đất, đi xin các giáo xứ trong thành phố giúp đỡ để có kinh phí xây nhà thờ. Đầu năm 2009, cha khởi công xây nhà thờ, vừa tròn 01 năm thì hoàn thành. Ngày 09/01/2010, Đức Hồng Y GB Phạm Minh Mẫn chính thức làm phép cung hiến nhà thờ mới, bốn mạng giáo xứ là Thánh Vinh Sơn (Mừng kính ngày 5/4). Sau khi xây dựng nhà thờ, giáo xứ còn dành tiền mua được căn nhà giáp bên nên mở rộng khuôn viên lên thêm, tổng cộng được 500 mét vuông đất, cha bàn với Hội đồng Giáo xứ mở rộng nhà giáo lý thành nhà Sinh hoạt giáo xứ với diện tích sử dụng lên đến hơn 2000 mét vuông. Hôm nay, về lại giáo xứ Tân Thành, những người giáo dân từng cư ngụ mười năm về trước, không khỏi ngạc nhiên về sự thay da đổi thịt không ngờ của nhà thờ, nhà xứ Tân Thành. Và hẳn Cha già Cố Giuse, chánh xứ Tiên Khởi đã về với Chúa, chắc cha cố cũng rất hài lòng vì giáo xứ ngài thành lập nay được vị linh mục kế nhiệm cùng giáo dân thực hiện hết sức tốt đẹp.

Ngoài việc chăm lo đời sống đạo cho giáo dân, cha Đa Minh còn quan tâm đến công việc bác ái từ thiện. Ông Vũ Văn Hiệu, chủ tịch Hội đồng mục vụ Giáo xứ dẫn tôi đi tham quan nhà thờ và nhà sinh hoạt, ông là người đã kể: “Chuyện về một cha xứ” đầu bài ký này. Hỏi thăm ông với cái nhìn của người giáo dân, ấn tượng để lại nơi ông về cha xứ thế nào? Ông xúc động: “Quả thật, tôi thấy cha là

người có tấm lòng nhân hậu hiếm có. Chăm lo đầy đủ phần hồn cho giáo dân từ lúc sinh ra, lo cho giáo dân đón nhận các phép bí tích khi còn sống. Khi qua đời, cha đến tận nhà cử hành nghi thức tấn liệm, dâng lễ tại gia, đón ra nhà thờ cử hành lễ an táng và cuối cùng ra tới phần mộ hay nhà hỏa táng cử hành nghi thức từ biệt (Đủ 4 bước). Hôm rồi, vào thời gian có dịch COVID-19, các nhà thờ không cử hành lễ có giáo dân qui tụ, cha gọi tôi vào, ngài bảo: *"Ông xem cho người kiểm tra chân các bức tường trong ngoài nhà thờ, cũng đã cả chục năm rồi, xem có chỗ nào bị ngấm chằng? Mời thợ ghép đá granit chân tường cho chắc lại. Tôi cũng sắp lui về nghỉ nên việc gì mình làm được thì làm ngay, đừng để cha xứ mới về ngài lại phải bận tâm"*. Thật là một mục tử tốt lành lo liệu cho giáo xứ mọi sự.

Rồi còn có những người cơ nhỡ, lỡ đường vào xin giúp đỡ, cha luôn sẵn sàng. Ông Hiếu nhớ lại: "Lần kia có một ông tuổi trung niên, trên đường lên Kontum, hái cà phê mướn. Ông ta nói từ miền Tây lên bị móc bóp mất hết tiền, chỉ có một mẫu giấy người chủ vườn nhãn, có ghi địa chỉ trang trại vào xin cha giúp đỡ. Cha hỏi ông cần bao nhiêu? ông thưa chỉ xin cha cho tiền mua vé xe là 240 ngàn. Nghe xong cha vào phòng một lát rồi đưa ra cho tôi hai tờ 200 ngàn, cha còn dặn tôi mua cho ông hai ổ bánh mì thịt và một chai nước tinh khiết để ăn, uống trên xe đi đường. Tôi thưa lại, Thưa cha, sao cha cho nhiều thế! Lỡ mình bị lừa thì sao? Cha gạt đi. Hôm sau trong bài giảng lễ, cha nhắc chung cả cộng đoàn làm tôi phải suy nghĩ lại, càng tâm phục cha hơn. Cha nói: Nhiều khi chúng ta làm việc thiện, việc bác ái mà cứ sợ bị gạt. Không nên như thế... Mới đây, dịp mùa chay, cha nói với cộng đoàn, có một chị trong xứ bị ung thư phải mổ, nhưng không có tiền đóng viện phí, xin giáo xứ giúp. Cha kêu gọi giáo dân, quyên góp được hơn 60 triệu, ngài cho gọi chị phụ trách Caritas giáo xứ vào trao số tiền đó để đi thăm. Trước khi đi, ngài còn dặn: trước mắt đưa cho ông chồng 10 triệu, rồi cho ông ấy số điện thoại, khi nào phải đóng tiền tiếp sẽ lên trao sau, kéo ở bệnh viện chằng may bị kẻ gian lấy mất. Cha còn gửi cho ông chồng hai hộp sữa bột Ensure để uống lấy sức những ngày chăm sóc vợ. Ông thấy đấy! cha lo cho cả gia đình người bệnh như thế, đến nỗi các cô Caritas phải thốt lên: Ôi Bồ ơi! Bồ tuyệt vời quá!".

22 năm về coi sóc giáo xứ Tân Thành, Hạt Tân Sơn Nhì, Phường 14, Quận Tân Bình là hai mươi hai năm tận tụy phục vụ Thiên Chúa, Giáo hội và mọi người. Tôi chợt liên tưởng đến lời Đức Tổng Giám Mục Giuse Nguyễn Năng, trong bài giảng nhân Lễ Truyền Dầu, thứ Năm tuần Thánh vừa qua, Ngài nói: "*Linh mục phải nhớ giáo dân vì không có Dân Chúa thì cũng chẳng có linh mục. Ngày nào quên Dân Chúa, linh mục sẽ chỉ sống cho mình, dễ rơi vào não trạng giáo sĩ trị, lạm dụng quyền bính và coi thường giáo dân. Linh mục đặc biệt phải nhớ đến người nghèo để an ủi, đỡ nâng họ...*".

Cha Đa Minh Phạm Minh Thủy đã là một linh mục như thế đấy!

Ký của **Đỗ Công Minh**

CUỘC HỌP GIAO BAN của MA QUỶ

Đây là chuyện tưởng tượng nhưng cũng RẤT THẬT lắm đấy!

Chắc hẳn bạn sẽ giật mình và tỉnh thức khi đọc câu chuyện này, vì bấy lâu nay có thể chúng ta vẫn ảo tưởng về chính mình!

+++

QUỶ 1: Báo cáo sếp, em đã cảm dỗ một ông cha cố về điều răn thứ 6, nhưng ông ta chống trả bằng cách **cứ câu nguyện** liên tu bất tận. Em xin chịu thua, xếp có phương kế gì không ạ?

QUỶ 2: Em cũng xin báo cáo sếp, em phụ trách công tác cảm dỗ một bà sơ về sự kiêu căng, bất tuân Bề Trên trong Dòng. Chị ta cũng chống trả bằng **câu nguyện** và **lân chuỗi Mai Côi** không ngưng nghỉ. Thế là em đành cút, xin ý kiến xếp chỉ đạo tiếp ạ!

QUỶ 3: Trình sếp, em được phân công theo cảm dỗ một giáo dân về lòng tham lam của cái vật chất thế gian, nhưng cũng như trường hợp hai bạn quỳ của em vừa báo cáo, ông này cũng lấy việc **câu nguyện** làm vũ khí chống trả ghê gớm, em đành chào thua rút lui ạ!

TƯỚNG QUỶ: Thôi, thôi đủ rồi. Chúng mày đi sai đường lối chính sách từ sừng đến đuôi! Đã có lệnh mới, chúng mày quên bég rồi à? Đừng có cảm dỗ theo những phương án tiêu cực và thụ động ấy nữa, xưa rồi! Chiến lược bây giờ là phải làm ngược lại, hết sức tích cực và chủ động, nghĩa là phải **khuyến khích chúng nó giữ đạo cho sốt sắng, làm việc bác ái cho hăng**, để rồi có ngày chúng nó sẽ **kiêu căng tự mãn**. Bấy giờ ta mới tung chiêu quyết định giành thắng lợi, hiểu chưa, đồ quỳ ngu?

DƯƠNG TỰ ĐẮC

TÌM HIỂU GỐC TÍCH THÁNG HOA ĐỨC MẸ

Lm. Đoàn Quang, CMC

Là người Công giáo Việt Nam, nhất là những người đã lớn lên trong một xứ đạo miền Bắc, Trung hoặc Nam, có lẽ không ai lạ gì sinh hoạt tôn giáo trong tháng Năm, tháng Hoa Đức Mẹ.

Khi ngàn hoa xanh, đỏ, trắng, tím, vàng nở rộ trong cánh đồng, thì con cái Mẹ cũng chuẩn bị cho những đội dâng hoa, những cuộc rước kiệu, để tôn vinh Mẹ trên trời. Những điệu ca quen thuộc trĩu mền bông nổi dậy trong tâm hồn cách thân thương, nhất là bài "Đây Tháng Hoa" của nhạc sĩ Duy Tân với điệu

2/4 nhịp nhàng:

"Đây tháng hoa, chúng con trung thành thật thà. Dâng tiến hoa lòng mền dâng lời cung chúc. Hương sắc bay tỏa ngát nhan Mẹ điểm phúc. Muôn tháng qua lòng mền yêu Mẹ không nhòa.

- Đây muôn hoa đẹp còn tươi thắm xinh vô ngần. Đây muôn tâm hồn bay theo lời ca tiến dâng. Ôi Maria, Mẹ tung xuống muôn hoa trời. Để đời chúng con đẹp vui, nhớ quê xa vời.

- Muôn dân trên trần mừng vui đón tháng hoa về. Vang ca tụng bưng ngợi khen tạ ơn khắp nơi. Ánh hồng sắc hương càng tô thắm xinh nhan Mẹ. Sóng nhạc reo vang tràn lan đến muôn muôn đời".

Nếu có ai tự hỏi: Tháng Hoa có từ đời nào? Do ai khởi xướng? thì câu trả lời cũng không khó khăn gì.

Gốc tích như thế này:

Vào những thế kỉ đầu, hàng năm, khi tháng Năm về, người Rôma tôn kính sự thức giấc sau mùa đông dài của thiên nhiên bằng những cuộc tổ chức gọi là những ngày lễ tôn kính Hoa là Nữ thần mùa Xuân. Các tín hữu Công giáo trong các xứ đạo đã thánh hóa tập tục trên. Họ tổ chức những cuộc rước kiệu hoa và cầu nguyện cho mùa màng phong phú.

Có nơi người ta tổ chức các cuộc "Rước xanh". Người ta đi cắt các cành cây xanh tươi đang nở hoa, đưa về trang hoàng trong các nhà thờ và đặc biệt các bàn thờ dâng kính Đức Mẹ. Các thi sĩ cũng như các thánh đua nhau sáng tác những bài hát, bài giảng ca tụng những ngày lễ đó cũng như ca tụng Đức Mẹ.

Đến thế kỷ 14, linh mục Henri Suzo dòng Đaminh, vào ngày đầu tháng 5, đã dâng lên Đức Mẹ những việc tôn kính đặc biệt và lấy hoa trang hoàng tượng Đức Mẹ.

Thánh Philipe đệ Nêri, cũng vào ngày 1 tháng 5, thích tập hợp các trẻ em lại chung quanh bàn thờ Đức Mẹ, để cùng các bông hoa mùa xuân, Ngài dâng cho Đức Mẹ các nhân đức còn ẩn náu trong tâm hồn non trẻ của chúng.

Đầu thế kỷ 17, tại Napoli, nước Ý, trong thánh đường kính thánh Clara của các nữ tu Dòng Phanxicô, tháng Đức Mẹ được cử hành công cộng: Mỗi chiều đều có hát kính Đức Mẹ, ban phép lành Mình Thánh. Từ ngày đó, tháng Đức Mẹ nhanh chóng lan rộng khắp các xứ đạo.

Năm 1654, cha Nadasi, dòng Tên, xuất bản tập sách nhỏ khuyên mời giáo hữu dành riêng mỗi năm một tháng để tôn kính Đức Mẹ Chúa Trời.

Đầu thế kỷ 19, hết mọi xứ trong Giáo hội đều long trọng kính tháng Đức Mẹ. Các nhà thờ chính có linh mục giảng thuyết, và gần như lấy thời gian sau mùa Chay là thời gian chính thức để tôn kính Đức Mẹ. Trong việc này, linh mục Chardon đã có nhiều công. Không những ngài làm cho lòng sốt sắng trong tháng Đức Mẹ được phổ biến trong nước Pháp mà còn ở mọi nước Công giáo khác nữa.

- Đức Giáo hoàng Piô 12, trong Thông điệp "Đấng Trung gian Thiên Chúa", cho "*việc tôn kính Đức Mẹ trong tháng Năm là việc*

đạo đức được thêm vào nghi thức Phụng vụ, được Giáo hội công nhận và cổ võ".

- Đức giáo hoàng Phaolô 6, trong Thông điệp Tháng Năm, số 1, viết: *"Tháng Năm là Tháng mà lòng đạo đức của giáo dân đã kính dâng cách riêng cho Đức Mẹ. Đó là dịp để "bày tỏ niềm tin và lòng kính mến mà người Công giáo khắp nơi trên thế giới có đối với Đức Mẹ Nữ Vương Thiên đàng.*

Trong tháng này, các Kitô hữu, cả ở trong thánh đường cũng như nơi tư gia, dâng lên Mẹ từ các tấm lòng của họ những lời cầu nguyện và tôn kính sốt sắng và mến yêu cách đặc biệt. Trong tháng này, những ơn phúc của Thiên Chúa nhân từ cũng đổ tràn trên chúng ta từ ngai tòa rất dồi dào của Đức Mẹ" (Dictionary of Mary, Catholic book Pub. 1985, p. 236).

Một câu chuyện cũ đáng ta suy nghĩ:

Ở thành Nancêniô trong nước Pháp, có một gia đình trung lưu. Vợ đạo đức, chồng hiền lành nhưng khô khan. Vợ luôn cầu xin Chúa mở lòng cho chồng sửa mình, nhưng chồng cứng lòng mãi. Năm ấy đầu tháng Hoa Đức Mẹ, bà sửa sang bàn thờ để mẹ con làm việc tháng Đức Mẹ. Chồng bà bận việc làm ăn, ít khi ở nhà, và dù ông ở nhà cũng không bao giờ cầu nguyện chung với mẹ con. Ngày lễ nghỉ không bận việc làm thì cũng đi chơi cả ngày, nhưng ông có điều tốt là khi về nhà, bao giờ cũng kiếm mấy bông hoa dâng Đức Mẹ.

Ngày 15 tháng Sáu năm ấy, ông chết bất thành linh, không kịp gặp linh mục. Bà vợ thấy chồng chết không kịp lãnh các phép đạo, bà buồn lắm, nên sinh bệnh nặng, phải đi điều trị ở nơi xa. Khi qua làng Ars, bà vào nhà xứ trình bày tâm sự cùng cha xứ là cha Gioan Vianey.

Cha Vianey là người đạo đức nổi tiếng, được mọi người tặng là vị thánh sống. Bà vừa tới nơi chưa kịp nói điều gì, cha Gioan liền bảo:

- *Đừng lo cho linh hồn chồng bà. Chắc bà còn nhớ những bông hoa ông vẫn đem về cho mẹ con bà dâng cho Đức Mẹ trong tháng Hoa vừa rồi chứ?*

Nghe cha nói, bà hết sức kinh ngạc, vì bà chưa hề nói với ai về những bông hoa ấy, nếu Chúa không soi cho cha, lẽ nào người biết được?

- *Cha sở nói thêm: Nhờ lời bà cầu nguyện và những việc lành ông ấy đã làm để tôn kính Đức Mẹ, Chúa đã thương cho ông ấy được ăn năn tội cách trọn trong giờ chết. Ông ấy đã thoát khỏi hỏa ngục, nhưng còn bị giam trong luyện ngục, xin bà dâng lễ, cầu nguyện, làm việc lành thêm, cầu cho ông chóng ra khỏi nơi đền tội nóng nảy mà lên Thiên đàng.*

Nghe xong lời cha Gioan, bà hết sức vui mừng tạ ơn Đức Mẹ (Sách Tháng Đức Bà, Hiện Tại xuất bản, 1969, trang 10).

Nếu chỉ vì mấy bông hoa mọn dâng kính Đức Mẹ cũng được Đức Mẹ ban ơn cứu rỗi lớn lao như vậy, thử hỏi, những ai trong tháng Năm này tham dự dâng Hoa, rước kiệu, đọc kinh Mân côi, hơn nữa, họ dâng lên Mẹ những hoa tin, cậy, mến, hi sinh, đau khổ, bệnh nạn... chắc sẽ còn được Đức Mẹ ban muôn ơn trọng hơn nữa vì Mẹ thích những bông hoa Xanh của lòng Cậy, hoa Đỏ của Lòng mến, hoa Trắng của lòng trong sạch, hoa Tím của hãm mình, hoa vàng của niềm tin, hoa Hồng của kính Mừng lắm lắm.

Thánh Anphongsô Ligeri quả quyết rằng: *"Nếu tôi thật lòng yêu mến Mẹ, thì tôi chắc chắn được lên thiên đàng".*

Thánh Bênado diễn tả văn vẻ hơn: *"Được Mẹ dẫn dắt, bạn sẽ không ngã. Được Mẹ che chở, bạn sẽ không sợ. Được Mẹ hướng dẫn, bạn sẽ an lòng. Được Mẹ ban ơn, bạn sẽ đạt đích mong chờ".*

Ý NGHĨA KINH THÁNH

Cu Tý đến gần bố và hãnh diện nói:

– Con biết Kinh Thánh có ý nói gì rồi.

Bố mỉm cười:

– Con nói gì? Con biết ý nghĩa Kinh Thánh sao?

Cu Tý vừa cười vừa nói:

– Con biết.

– Được. Con nói bố nghe, Kinh Thánh có ý nghĩa gì?

– Dễ ẹc mà bố! Kinh Thánh là các kinh chỉ dành cho các thánh thôi. Bố con mình không phải đọc đâu!

THÁNG HOA DÂNG MẸ

Marie Rose Vũ Thị Loan, Fmsr

Tháng năm còn có tên gọi thật đẹp là Tháng Hoa. Dù ở nơi đâu trên thế giới, thì đây cũng là thời điểm của muôn hoa đua nở.

Khi nói đến hoa, đến các loại cây có hoa thì nhiều vô kể, cho tới nay người ta cũng chưa thể xác định có bao nhiêu thứ hoa trên mặt đất. Hoa nào cũng đẹp, mỗi hoa một vẻ, mỗi loại hoa đều mang nét độc đáo và có sắc thắm riêng của nó. Có nhiều sắc hoa khác nhau, nhưng trong truyền thống dâng hoa vào tháng năm của người công giáo, người ta thường dâng 5 sắc hoa và mỗi màu sắc mang một ý nghĩa riêng:

- Hoa trắng chỉ sự trong sạch của tâm hồn.
- Hoa tím chỉ sự tuân phục

thánh ý Chúa.

- Hoa vàng chỉ đức mến vẹn toàn.
- Hoa xanh chỉ sự trọn lành thánh thiện.
- Hoa đỏ chỉ sự hy sinh hãm mình.

Trong dân gian, người ta cho rằng mỗi sắc hoa biểu tượng cho một hình ảnh, một trạng thái tâm hồn:

- Sắc trắng tượng trưng cho tâm hồn thanh khiết, siêu thoát.
- Sắc tím tượng trưng cho tâm hồn đa cảm, thơ mộng.
- Sắc vàng tượng trưng cho tâm hồn quý phái, rạng rỡ.

- Sắc xanh tượng trưng cho tâm hồn đầy sức sống, hy vọng tương lai.

- Sắc đỏ tượng trưng cho tâm hồn nhiệt tình, sôi nổi, may mắn.

Ngoài ý nghĩa về màu sắc, mỗi loại hoa còn là biểu tượng cho một đức tính nào đó:

- Hoa Hồng biểu tượng cho tình yêu.
- Hoa Huệ tượng trưng cho sự khiết tịnh.
- Hoa Sim tím nhắc đến lòng chung thủy.
- Hoa Lan nói đến tình bạn trong sáng.
- Hoa Đại nhắc nhở bài học bao dung.
- Hoa Mười Giờ nhắc nhở về sự tận tụy, hy sinh.
- Hoa Giấy gợi lên những tư tưởng thanh cao...

Như vậy, các loại hoa với những sắc màu khác nhau, nếu đem gộp chung lại sẽ tạo nên một bầu khí vui tươi đẹp mắt và chuyển tải một ý nghĩa nào đó. Khi dâng hoa, người ta thường dùng những bài ca, được minh họa bằng những điệu múa, những cử chỉ bên ngoài để diễn tả tâm tình bên trong.

Cha Trinh Cát, khi nhắc về tháng Hoa, đã viết trong cuốn "Hoa Hồng Thiên" một tư tưởng mà người nào đọc đều nhận thấy một tâm tình cảm mến sâu xa về tình Mẹ: *"Tôi đi hái hoa dâng Mẹ, và lòng tôi nở một mùa yêu đương và hiểu biết hơn về Mẹ Thiên Chúa"*. Tâm tình này có lẽ cũng là tâm tình chung của những ai tham gia việc tập luyện cho các đoàn hoa hay khi tham dự các buổi dâng hoa, các cuộc rước kiệu Mẹ.

Trong Giáo hội, có nhiều hình thức tôn kính Mẹ Maria, các hình thức này thay đổi theo từng địa phương, tùy từng thời điểm và theo lòng nhiệt thành, sáng kiến của mỗi người. Nhưng đặc biệt trong tháng hoa, việc tôn kính Mẹ thường tập trung vào hai hoạt động chính, đó là rước kiệu Đức Mẹ và Dâng hoa kính Mẹ. Đây là một trong những sinh hoạt đạo đức bình dân, đậm nét vui tươi, nhằm diễn tả tâm tình yêu mến, thảo hiếu đối với Mẹ Maria và qua Mẹ để tôn vinh Thiên Chúa.

Hình ảnh Mẹ Maria được cung nghinh trên kiệu hoa nhắc ta nhớ đến lời ám chỉ về Đức Mẹ của sách Giăng Viên: *"Ta như Hoa Hường mọc bên suối nước"* (Gv 39, 17); *"Ta như Hoa Hường mọc giữa thành Giêricô"* (Gv 24, 18); *"Ta như Hoa Hường đua nở trong mùa xuân tươi đẹp"* (Gv 50, 8). Giáo hội cũng gọi Mẹ là Hoa Hường Nhiệm: *"Đức Mẹ như Hoa Hường màu nhiệm vậy"* (Kinh cầu Đức Mẹ). Và để diễn tả cuộc đời khiết trinh vẹn tuyền của Mẹ, Giáo hội còn gọi Mẹ là "Bông Huệ Trắng".

Khi ví Đức Mẹ là "Bông Hoa", Giáo hội không chỉ nói đến sự tươi đẹp ở dáng vẻ bên ngoài mà nhất là Mẹ xinh đẹp trong tâm hồn vì Mẹ luôn sống trong ơn thánh Chúa và luôn làm đẹp lòng Chúa. Mẹ chính là Bông Hoa tuyệt vời được biệt kính cho Thiên Chúa và chỉ có Bông Hoa ấy mới làm cho Thiên Chúa ưa thích nhất. Khi đọc các hình bóng trong Thánh kinh, theo dõi những bức họa đã có từ thời đầu Giáo hội, chúng ta được biết Đức Mẹ là một người nữ xinh đẹp duyên dáng số một như được mô tả trong Diễm Tình Ca: *"Kìa bà nào đang tiến lên như rạng đông, đẹp như mặt trăng, rục rỡ như mặt trời, uy hùng như đạo binh sắp hàng vào trận"* (Dtc 6, 9). Nét xinh đẹp uy nghi này còn được nhắc đến trong sách Khải Huyền: *"Người Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, đầu đội triều thiên mười hai ngôi sao"* (Kh 12, 1).

Mặc dù không hiểu hết sự xinh đẹp của Mẹ, nhưng được khơi nguồn từ Kinh Thánh và qua lời dạy của Giáo Hội, chúng ta biết rằng Mẹ đẹp vì cuộc đời Mẹ luôn ngát hương trong sạch, thánh thiện, dạt dào tình mến Chúa và luôn được Thiên Chúa yêu thương.

Nhân dịp tháng hoa, khi chiêm ngắm Mẹ Maria như Bông Hoa tươi nở trong Thiên Chúa, chúng ta cũng kết dệt đời mình thành những đóa hoa thiêng dâng Mẹ mỗi ngày, để qua Mẹ, đời ta cũng được hiến dâng lên Thiên Chúa. Đó có thể là:

- Bông hoa cầu nguyện, luôn sốt sắng trong các giờ phụng vụ chung riêng, làm mọi việc vì tác động mến yêu.

- Bông hoa hòa bình, không biết đến giận dữ, cho dù có bị thiệt thòi cũng vẫn hành động theo hướng tích cực.
- Bông hoa đơn sơ qua nếp sống giản dị, đơn sơ trong tâm hồn được bộc lộ qua những suy nghĩ trong sáng, những lời nói thật thà.
- Bông hoa khiêm tốn trong nhận thức về bản thân, khiêm tốn trong tâm hồn cũng như trong lời nói và trong cung cách sống.
- Bông hoa thân thiện, biết đem lại niềm vui, sự an ủi và nâng đỡ cho người chung quanh.
- Bông hoa can đảm, ngay cả khi bị dập nát, hoa vẫn tỏa hương thơm trên tay người đã vò xé mình.
- Bông hoa trung thành, dù gặp thất bại hay đau thương, hoa vẫn hiên ngang tươi nở, trao tặng vẻ đẹp và hương thơm, được bao nhiêu có thể với tất cả khả năng và sức lực của mình.

Và còn rất nhiều bông hoa nhân đức khác mà chúng ta có thể gặt hái được trong cuộc sống và trong hoàn cảnh cụ thể của mỗi người.

Để trở thành bông hoa đáng yêu trong vườn hoa xinh đẹp, cây hoa cần đến sự cắt tỉa, cho dù sự cắt tỉa này làm cây hoa đớn đau hay có khi dập nát. Cũng vậy, để trở nên người thành toàn, ta cần cắt tỉa những tật xấu gây thiệt hại cho người khác, bỏ đi những vấn vương trần tục, những lo lắng viển vông, những đam mê vô ích.

Đã gọi là hoa thì phải đẹp. Đã gọi là vườn hoa thì phải có sự góp mặt của những bông hoa. Trong vườn, hoa càng nhiều, càng khác biệt thì vườn hoa càng phong phú. Tuy mỗi hoa một vẻ đẹp, mỗi hoa một hương sắc khác nhau, có hoa lớn, hoa nhỏ, hoa rực rỡ, hoa đơn sơ, nhưng tất cả đều bổ túc cho nhau để vườn hoa trở thành hấp dẫn và có giá trị. Bản chất của hoa thì luôn sẵn sàng đón nhận tất cả: làn gió, sương mai, ánh nắng, mưa rơi và ngay cả bụi

mù hay đêm đen. Nó không tham lam, không kiêu cách, không kêu ca, không sợ hãi, không giận hờn cũng chẳng ganh tị. Với tất cả vẻ đẹp duyên dáng, bông hoa biết mình hiện diện là để tô điểm cho đời thêm tươi đẹp, thêm niềm vui và giàu ý nghĩa. Đó cũng là ý nghĩa của đời sống chúng ta.

Nhìn hoa ta cũng có thể nghĩ đến mình. Hoa rất đẹp nhưng hoa cũng mau tàn phai như người ta thường nói: “Hoa kia sớm nở tối tàn”. Dù vậy, hoa vẫn trung thành với sứ mệnh của nó. Đời người cũng mau qua như hoa cỏ. Một cuộc đời, dù ngắn hay dài đến 100 năm thì cũng chỉ được đánh giá bằng những giá trị đích thực của đời sống. Chúng ta hãy sống những gì tốt đẹp nhất và cống hiến cho mọi người tất cả những gì ta có với tấm lòng yêu thương và kính trọng. Cuộc sống mọi người sẽ dễ chịu biết bao khi tất cả đều biết sống đẹp và sống phó thác như một bông hoa. Chúa Giêsu đã muốn điều đó khi nói: *“Hãy ngắm xem hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào mà rút ra bài học: chúng không làm lụng, không kéo sợi, thế mà, Thầy bảo cho anh em biết: Salômon dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quăng vào lò, mà Thiên Chúa còn mặc đẹp cho như thế thì huống hồ là anh em”* (Mt 6, 28-30).

Trong tháng hoa này, ngoài việc dâng những đóa hoa thiên nhiên, chúng ta còn đặc biệt dâng lên Thiên Chúa qua Mẹ Maria những bông hoa thiêng liêng, những cánh hoa lòng là các giờ kinh nguyện sốt sắng và đầy tình mến, những bông hoa nhân đức, hoa khiêm nhường, hoa bác ái, hoa hy sinh, hoa tận tụy phục vụ, hoa chấp nhận mọi trái ý với lòng tin yêu phó thác, hoa khao khát sống thánh thiện như Mẹ.

Nguyện xin Chúa, qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria, ban cho chúng ta niềm vui nội tâm và sự chăm chỉ tích lũy cho đời mình những “cánh hoa bất tử”, không bao giờ tàn phai, lúc nào cũng tỏa hương thanh thoát. Ước gì Mẹ Maria luôn hài lòng khi thấy mỗi người chúng ta siêng năng góp nhặt được những món quà trong ngày sống để tôn vinh Chúa và tỏ lòng yêu mến Mẹ. Chúng ta có thể làm bất cứ việc gì, việc lớn, việc nhỏ, kể cả những việc ngộ nghĩnh, việc cao sang, việc hèn hạ nhưng luôn với một tình yêu.

CHUYỆN LY HÔN

Trầm Thiên Thu

Ly hôn hoặc ly dị là phá vỡ gia đình, tất nhiên trái với Luật Chúa, đồng thời cũng trái với luật đời. Kinh Thánh đặt vấn đề: **"Tất cả chúng ta chẳng có cùng một cha sao? Chẳng phải cùng một Thiên Chúa đã dựng nên chúng ta sao? Thế mà sao chúng ta lại bội phản nhau mà vi phạm giao ước của cha ông chúng ta?"** (MI 2:10)

John Adams (1735-1826) là luật sư, chính khách, nhà ngoại giao, nhà lý luận chính trị và tổng thống thứ hai của Hoa Kỳ, nhưng ông có lời khuyên cho con gái về vấn đề hôn nhân thật tuyệt vời: *"Con gái! Hãy tìm cho con một người đàn ông trung thực làm chồng, và hãy giúp anh ta mãi trung thực. Anh ta giàu hay không cũng không quan trọng, miễn là anh ta **độc lập**. Hãy coi trọng niềm kiêu hãnh và sự đức hạnh của anh ta hơn bất cứ điều gì khác. Đừng nghĩ về bất cứ sự ưu việt nào ngoài **sự ưu việt của linh hồn**, và bất cứ sự giàu có nào ngoài **sự giàu có của con tim**. Một người trung thực, biết xét đoán và nhân đức, vượt lên trên những điều nhỏ mọn của thói hão huyền và sự ngông cuồng của trí tưởng tượng, coi trọng việc làm điều tốt đẹp hơn sự giàu sang, trở nên hữu ích hơn là khoe mẽ, sống đơn giản khiêm tốn trong khả năng của mình và không mắc nợ nần, đó là người đáng kính nhất trong xã hội. Hãy làm cho anh ta trở thành người hạnh phúc nhất, kể cả những gì thuộc về anh ta."*

Gia đình vô cùng quan trọng, vì đó là nơi yêu thương nhau vô điều kiện, không ai bỏ rơi ai. Điều đó đối lập với sự lạnh nhạt, xa cách, dửng dưng. Cái lạnh nhất không phải là cơn gió thổi buốt giá khi trời sang đông, mà là sự vô tâm vô cảm của người mà bạn yêu thương và coi họ là tất cả. Sự lãnh cảm thật đáng sợ! Ly hôn là tình trạng cạn tài ráo máu, xé nát hạnh phúc, xẻ đôi chữ tình yêu. Có ly hôn (và ly thân) vì đã có kết hôn. Hôn nhân không tốt lành, do ảo tưởng hoặc ích kỷ, nên mới dẫn tới ly hôn. Heinrich Heine nhận

xét: "Hôn nhân là đại dương sâu thẳm mà chưa ai phát minh ra la bàn." Khó là chỗ đó, nhưng không là sự mạo hiểm mà là để cảm thông, hy sinh và nhường nhịn lẫn nhau.

Một hôm, Duyên đến nhà cha mẹ sau giờ làm ở công ty, mong được thấy cha mẹ đang ngồi bên nhau chờ cô. Nhìn vào mặt căng thẳng của cha mẹ, cô thấy có điều gì đó bất ổn. Cô sững sờ khi nghe người cha thản nhiên tuyên bố rằng ông đã quyết định ly hôn. Thế là hết, 30 năm hôn nhân tan thành mây khói.

Duyên không dám tin vào tai mình. Cha bỏ đi sau đó một tuần. Mẹ như người mất hồn. Từ hôm đó, bà không muốn ra khỏi nhà, chỉ thu mình trong phòng, bật ti-vi để giết thời gian. Cả năm trôi qua, Duyên vẫn thấy gia đình trống trải và nặng nề. Hai mẹ con lặng lẽ ăn cơm, không ai nói gì với nhau. Bạn bè cũng không biết làm gì để an ủi Duyên. Bà con họ hàng cũng ngại đến thăm mẹ con Duyên. Mọi người chỉ biết khuyên: "*Thôi, hãy cố vượt qua!*"

Vượt qua cái gì? Trước tiên, phải tự vượt qua chính mình: "*Tiên trách kỷ, hậu trách nhân.*" Lỗi tại tôi mọi đàng!

1. HẬU LY HÔN

Nói dễ hơn làm. Con cái là khổ nhất, nhưng người ta không chú ý đến nỗi khổ của những đứa con lớn, vì họ cứ tưởng "không sao" đối với các các đứa con trưởng thành. Dù những đứa con lớn không phải cấp dưỡng, giúp đỡ và thăm nom, tổn thương tinh thần vẫn rất nặng nề. Ly hôn có thể tạo ra sự mất mát nghiêm trọng, cảm thấy như chết một người thân vậy. Sự mất mát bao trùm cả gia đình!

Những đứa con (nhỏ hoặc lớn) có cha mẹ ly hôn sẽ bị khủng hoảng trầm trọng: thất vọng, tức giận, buồn bã và khép kín. Vì đã hiểu biết, những đứa con lớn chịu ảnh hưởng nhiều từ cuộc ly hôn của cha mẹ. Chúng dễ cảm thấy gia đình là vô nghĩa, cha mẹ không còn là mẫu mực hoặc thần tượng của chúng, đặc biệt là một trong hai người có quan hệ "ngoài luồng."

Thêm vào đó, một số đứa con có cha mẹ ly hôn có thể mất niềm tin vào người khác phái, không tin vào tình yêu và quan hệ hôn nhân. Chúng lo sợ và nghi ngờ mọi người. Các vấn đề tâm lý này

rất khó giải quyết, đồng thời khả dĩ ảnh hưởng căng thẳng tới tình yêu hoặc hôn nhân của chính đứa con.

Những đứa con có cha mẹ ly hôn (hoặc không ly hôn mà không hạnh phúc) sẽ gặp khó khăn về khả năng tập trung, học yếu, bướng bỉnh, hỗn láo, và dễ sa đà vào các hoạt động xấu hoặc tệ nạn xã hội – vì chúng mất niềm tin vào cuộc sống nên “bất cần đời.”

2. THÍCH NGHI

Khi cha mẹ ly hôn, những đứa con trưởng thành có thể không muốn làm “người trung gian” cho cha và mẹ. Đây là tình huống “gay go,” nhất là các “sứ điệp” chẳng vui vẻ gì. Chúng có thể lo sợ rằng vai trò trung gian sẽ làm căng thẳng thêm, nói hay không nói cũng đều... kẹt! Tuy nhiên, những đứa con này cần xác định rằng chúng có quyền từ chối làm “liên lạc viên,” không có gì sai lỗi. Chúng phải cho cha mẹ biết rằng chúng kính trọng và yêu thương cả hai, nhưng cảm thấy khó xử khi phải làm trung gian.

Cha hoặc mẹ (người “còn lại” khi người kia bỏ đi) có trách nhiệm phân tích và an ủi đứa con đang bị dao động. Những đứa con lớn có thể tìm cách xử lý khi phải chấp nhận “cha dượng” hoặc “mẹ ghẻ,” nếu cha hoặc mẹ “đi bước nữa.” Có thể những đứa con lớn sẽ cảm thấy tức giận đối với thành viên mới, nhất là khi quan hệ phụ tử hoặc mẫu tử vẫn bền chặt và chúng vẫn hy vọng một cơ hội hòa giải.

Những đứa con này đôi khi có thể sợ rằng cha hoặc mẹ mình sẽ không còn thời gian dành cho con mà chỉ quan tâm đến “người mới.” Nếu ở trường hợp này, chúng cần nhận biết rằng dù có duyên mới nhưng tình mẫu tử hoặc phụ tử vẫn không thay đổi. Chúng cũng cần chấp nhận rằng cha hoặc mẹ cũng cần có hạnh phúc riêng, chúng không nên ích kỷ. Chấp nhận và thiết lập quan hệ với “phụ huynh mới” không có nghĩa là mình “quay lưng” với cha hoặc mẹ ruột. Nhưng đó là trường hợp người ngoài Công giáo, người Công giáo không thể tái hôn khi “cố nhân” còn sống.

Việc ly hôn của cha mẹ có thể bớt “độc hại” nếu con cái lấy lại được cân bằng tâm lý, giữ được quan hệ bình thường với nhau sau cuộc chia tay buồn bã. Muốn được vậy, mỗi thành viên đều phải nỗ

lực duy trì cách giao tiếp cởi mở, cố gắng loại bỏ những động thái tiêu cực mọi nơi và mọi lúc.

Phải khéo léo chọn đúng thời điểm và đúng cách để giao tiếp với nhau, để tránh hiểu lầm hoặc tạo sự xa cách, khi giúp đỡ nhau đồng cảm và cải thiện mối quan hệ gia đình.

Khi người ta hỏi về vấn đề ly hôn, chính Chúa Giêsu đã xác định: *"Sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly."* (Mt 19:6; Mc 10:9) Chắc chắn không ai được phép ly hôn vì bất cứ lý do gì. Giáo Luật, điều 1141, cho biết: *"Hôn phối thành nhận và hoàn hợp không thể bị tháo gỡ bởi một quyền bính nhân loại hay một nguyên do nào, ngoài sự chết."* Đó là nghiêm luật.

Khi cử hành bí tích Hôn Phối, cả hai người tự nguyện cầm tay nhau và công khai thề hứa: *"Tôi X... nhận em/anh Y... làm vợ/chồng, và hứa sẽ giữ lòng chung thủy với em/anh, khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, khi bệnh hoạn cũng như lúc mạnh khỏe, để yêu thương và tôn trọng em/anh mọi ngày suốt đời tôi."* Đó là tự do, hoàn toàn tự nguyện thề hứa, mà cũng chẳng ai có thể ép buộc họ. Vậy thì tại sao lại muốn ly hôn? Muốn ly hôn vì "vui thì ở, chán thì thôi" sao? Tùy tiện như vậy thì thật là vô lý!

Vậy tại sao những người đã từng yêu thương nhau say đắm mà lại ly hôn? Vì họ ích kỷ, vì họ chỉ yêu mình chứ không hề yêu người bạn đời. Họ ảo tưởng, bỗng bột khi quyết định kết hôn, nhằm một mục đích riêng nào đó, nhưng rồi không đạt được như ước nguyện nên họ thất vọng. Lời khuyên của Benjamin Franklin thật chí lý: *"Hãy mở thật to mắt trước khi cưới, sau đó hãy nhắm hờ."* Đó là biết sống, là khéo sống, nhờ vậy mà khả dĩ tránh được ly hôn hoặc ly thân.

Thiên Chúa cấm ly dị, Giáo Hội không cho ly hôn, thế nhưng có những người Công giáo vẫn tái hôn khi người phối ngẫu còn sống. Có một trường hợp tôi biết rõ: Ông A đã có vợ và con, rồi ông vượt biên sau biển cố 30-04-1975. Lúc ở đảo, ông bị bệnh và được một phụ nữ chăm sóc chu đáo. Sau một thời gian, lửa gần rơm lâu ngày cũng bén, họ "nặng lòng" với nhau và quyết định cùng nhau xây tổ ấm riêng. Khi tới Hoa Kỳ, họ đã kết hôn với nhau. Vợ ông A là bà B cũng vượt biên sau đó và đến Hoa Kỳ. Biết chồng đã có vợ khác, sau một thời gian, bà B cũng lấy chồng khác. Điều đáng nói là ông

A và bà B đều là người Công giáo, họ tái hôn mà vẫn được cử hành Bí tích Hôn Phối. Mới đây, cô con gái của bà B (con chung với ông A) về Việt Nam kết hôn với một thanh niên tại Saigon. Và cũng nhờ dịp này mà tôi mới biết được “chuyện lạ” của ông A và bà B – tức là cha mẹ của cô dâu.

Vấn đề không phải là cô dâu, mà là ông A và bà B, cả hai còn sống, nhưng cả hai cùng tái hôn và được cử hành theo đúng nghi thức Công giáo. Như vậy là trái giáo luật của Giáo Hội Công giáo. Tình trạng này thực sự rất “kỳ lạ.” Thế thì rõ ràng hai người này giữ Cựu Luật chứ không giữ Tân Luật, không theo đúng lời dạy của Chúa Giêsu

về vấn đề hôn nhân. (Mt 19:6; Mc 10:9) Bởi vì hôn nhân của họ được công nhận nên họ vẫn được rước lễ. Thật rắc rối, khó hiểu quá chừng!

Để kết, xin ghi lại câu nói của Sacha Guitry, tuy có vẻ khôi hài nhưng lại rất thật: *"Bí mật của một cuộc hôn nhân tốt đẹp là tha thứ cho bạn đời vì đã lấy mình."* Còn Menander nói: *"Nếu chịu thừa nhận sự thật thì hôn nhân chỉ là tai họa, nhưng là tai họa cần thiết."* Thật độc đáo!

Liên quan hạnh phúc gia đình, Kinh Thánh đề cập mấy chữ “thà” quan trọng:

– Thà bữa rau bữa cháo mà yêu thương nhau còn hơn mâm cao cỗ đầy mà bất hoà bất thuận. (Cn 15:17)

– Thà ăn mẩu bánh khô mà được êm ấm còn hơn đầy yến tiệc mà nhà cửa bất hoà. (Cn 17:1)

– Thà nghèo túng mà sống vẹn toàn, còn hơn điều ngoa mà ngu ngốc. (Cn 19:1)

Kinh Thánh xác định: *"VINH hay NHỤC đều ở LỜI NÓI cả, và CÁI LƯỠI chính là MŨI HỌA cho con người."* (Hc 5:13) Vì “cái tôi” của ai cũng quá lớn nên không ai nhìn ai, xung đột leo thang, gia đình thiếu hạnh phúc như đất gập cơn hạn hán vậy.

GIỚI THIỆU 5 VỊ CHÂN PHƯỚC MỚI ĐƯỢC PHONG HIỂN THÁNH

(Tiếp theo và hết)

5. Marguerite Bays

Marguerite Bays sinh ngày 8 tháng 9 năm 1815 tại La Pierraz, một ngôi làng thuộc giáo xứ Siviriez thuộc bang Fribourg của Thụy Sĩ, là con thứ hai trong bảy người con của ông Giuse Bays và Maria Giuse Morel, nông dân khiêm tốn và là Kitô hữu tốt.

Được phú bẩm một sự hoạt bát và trí thông minh đặc biệt, ngài theo học trường Chavennes-les-Forts trong ba hoặc bốn năm, học đọc và viết. Ngay khi còn nhỏ ngài đã cho thấy một thiên hướng đặc biệt đối với việc cầu nguyện, ví dụ ngài thường dừng chơi với những người bạn đồng hành và rút vào cô tịch. Năm tám tuổi, ngài được thêm sức và vào năm 11 tuổi, ngài được chấp nhận được rước lễ lần đầu tại giáo xứ bản xứ. Khoảng năm 15 tuổi, ngài học nghề thợ may, một công việc mà ngài thực hành suốt đời cả ở nhà và trong các gia đình hàng xóm, được trả lương mỗi ngày.

Dù được nhiều phía yêu cầu, Marguerite gạt bỏ cơ hội sống thánh hiến như một tu sĩ, chuộng sống độc thân và thánh hóa bản thân trong gia đình và tại giáo xứ, nơi mà ngài thực sự ở lại suốt đời. Ba anh em và ba chị em có tình cảm sâu sắc với ngài. Marguerite coi sóc nhà cửa làm mọi việc cần thiết, may vá, nấu ăn, làm việc nhà.

Chính nhờ vậy mà ngài đã tạo ra một bầu khí thoải mái và bình an, thậm chí giữa những xung đột gia đình nhỏ không thể tránh khỏi. Năm 1860, anh trai của ngài là Claudio, người điều hành trang trại gia đình có năng lực và thẩm quyền, kết hôn với một trong những người giúp việc nhà, Josette, người bỗng dưng được thăng

cấp thành bà chủ nhà. Do đó, Marguerite thấy mình phải chịu sự hiềm khích và hiểu lầm của chị dâu. Trước thái độ khó chịu của người chị dâu, ngoài những chuyện khác, bà ấy còn trách móc ngài về việc ngài dành thời gian để cầu nguyện hoặc làm việc trong âm thầm với việc may vá, trong khi bà ta phải làm việc cực nhọc trong các công việc đồng áng.

Marguerite trong 15 năm chỉ đối lại bằng sự im lặng và kiên nhẫn, hoa trái của một lòng bác ái làm dấy lên sự ngưỡng mộ của những người xung quanh. Hành động phục vụ của ngài và việc ngài chấp nhận những lời sỉ nhục nhận được, cuối cùng điều này đã khiến chị dâu của ngài nhận ra những sai trái của mình đối với Margherita, với lòng từ thiện Kitô giáo vĩ đại, đã giúp đỡ ngài trong những giây phút cuối đời khi ngài nằm hấp hối trên giường bệnh. Cả trong nhà riêng của mình và ở những nơi ngài đi làm, ngài đã mời những người có mặt đọc với mình một hoặc hai chuỗi. Ngài tham dự thánh lễ mỗi ngày và điều này tạo thành "đỉnh cao của một ngày của ngài"; vào Chủ nhật, một ngày cử hành và cầu nguyện, sau Thánh lễ, ngài vẫn ở trong nhà thờ để cầu nguyện trước Thánh Thể, đi đàng Thánh giá trong vòng một giờ và đọc kinh Mân côi. Ngài thích thực hiện những cuộc hành hương dài và vất vả đến các đền thờ của Thánh Mẫu, vừa một mình vừa cùng với bạn bè, sống liên tục trước sự hiện diện của Thiên Chúa và nuôi dưỡng cảm nghiệm này bằng việc cầu nguyện không ngừng.

Là một giáo dân đầy nhiệt huyết, ngài dành thời gian rảnh của mình cho việc hoạt động tông đồ tích cực nơi các trẻ em, dạy giáo lý cho chúng và đào tạo chúng về đời sống đạo đức và tôn giáo, đồng thời chuẩn bị cho phụ nữ trẻ trở nên những người vợ và người mẹ tương lai. Ngài đến thăm người bệnh và người sắp chết; giúp đỡ những người nghèo, mà ngài gọi là "những người Chúa mến chuộng"; ngài đã đưa các công việc truyền giáo vào giáo xứ và góp phần truyền bá báo chí Công giáo. Trong mỗi quan hệ của mình với những người khác, ngài không tha thứ cho sự nói xấu và vu khống, thực hành quy tắc vàng: "Khi bạn không nhìn thấy điều gì đó, bạn không được nói về điều đó; nếu bạn đã thấy nó, hãy im lặng". Ở tuổi 35, vào năm 1853, ngài được phẫu thuật vì căn bệnh ung thư ruột; ngỡ ngàng với sự chăm sóc mà ngài yêu cầu, ngài cầu xin Đức Trinh Nữ chữa lành vết thương và làm cho ngài được

đau đớn theo một cách khác, với những nỗi đau đớn khác giúp ngài được thông phần trực tiếp hơn vào Cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu. Ngài được nhậm lời hoàn toàn vào ngày 8 tháng 12 năm 1854, cùng lúc với việc ĐGH Pio IX tuyên bố tín điều Đức Maria Vô nhiễm Nguyên tội. Nhưng từ ngày đó, cuộc đời ngài hoàn toàn biến đổi và mãi mãi gắn bó với Chúa Kitô chịu khổ nạn. Một căn bệnh bí ẩn đã làm cho ngài nằm bất động trong sự xuất thần vào mỗi thứ Sáu lúc 3 giờ chiều và trong cả Tuần Thánh, sống lại trong thân xác và tinh thần những nỗi đau khổ của Chúa Giêsu, từ vườn Cây Dầu đến núi Calvariô. Năm dấu tích đóng đinh xuất hiện trong cơ thể ngài, điều đó làm cho ngài đau lớn dữ dội, nhưng ngài cẩn thận che giấu những người hiếu kỳ.

Giám mục của Fribourg, Đức cha Étienne Marilley, muốn có một cuộc tham khảo y khoa để xác minh việc xuất thần và các dấu thánh. Sau đó nguồn gốc thần bí của các hiện tượng đã được chính thức xác nhận. Trong những năm cuối đời, nỗi đau đớn của ngài ngày càng trở nên dữ dội, nhưng ngài chịu đựng mọi sự không một lời than vãn, hoàn toàn phó thác cho thánh ý của Thiên Chúa.

Theo ước muốn của mình, ngài đã từ trần vào ngày lễ Thánh Tâm ngày 27 tháng 6 năm 1879; giáo dân của Sivriz và môi trường xung quanh, khi nghe thông báo về cái chết của ngài, đã nói với nhau: "Thánh nữ của chúng ta chết rồi. Tang lễ diễn ra vào 30 ngày sau đó, với sự hiện diện của nhiều linh mục và rất đông tín hữu; ngài được chôn cất tại nghĩa trang Sivriz; sau đó, được chuyển đến nhà thờ giáo xứ, và ngài vẫn nằm ở đấy trong nhà nguyện của Thánh Giuse.

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển dịch từ nguyên văn tiếng Ý của báo Osservatore Romano, Nuove sante per la Chiesa 12 ottobre 2019).

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC**TẠI SAO ĐÌNH CHỈ VIỆC CỬ HÀNH THÁNH LỄ
GIỮA CƠN ĐẠI DỊCH?**

Khi một số quốc gia tuyên bố tạm đình chỉ việc cử hành Thánh Lễ có đông người tham dự giữa cơn đại dịch, đã có nhiều tiếng nói chỉ trích và cười cợt vang lên. Nhiều người không hiểu tại sao phải đến nỗi đình chỉ Thánh Lễ. Họ đặt câu hỏi: Chẳng phải khi con người hãi sợ và hoang mang là lúc họ cần đến Chúa và Thánh Lễ nhất đó sao? Đình chỉ Thánh Lễ phải chăng chỉ là dấu chỉ của sự nhượng bộ vì sợ hãi? Chẳng phải đó là dấu hiệu của việc thiếu tin tưởng và phó thác vào sự quan phòng của Chúa? Có người còn nhìn việc không dám cử hành Thánh Lễ giữa cơn đại dịch như là dấu chỉ thất bại của niềm tin tôn giáo trước biến cố tai họa và đau khổ của nhân loại. Một số người nổi kết chuyện các Giáo Phận tự ý đóng cửa nhà thờ với việc cấm đạo ở những nước độc tài. Nhiều người quá khích còn diễn dịch xa hơn khi cho rằng việc đình chỉ Thánh Lễ là bị quyết định của Satan đang hoạt động trong Giáo Hội...

Gia An, SJ - CTV Vatican News

Hẳn đây phải là tiếng nói của những người giàu lòng đạo đức. Hơn nữa, có thể những tiếng nói này đều xuất phát từ ý tốt, từ lòng yêu mến Giáo Hội và yêu mến Thánh Lễ. Tuy nhiên, cần đủ bình tâm hơn để suy xét lại những tình cảm đạo đức ấy thì mới có thể có một cái nhìn quân bình và thiêng liêng thật sự. Bằng không, lòng tin theo cảm tính luôn có nguy cơ dẫn người ta đi sai đường.

Cử hành Thánh Lễ theo một cách khác

Thánh Lễ là nơi con người gặp gỡ Thiên Chúa và gặp gỡ Thiên Chúa với tư cách là một cộng đoàn. Nói cách khác, Thánh Lễ không chỉ là nơi con người gặp gỡ Thiên Chúa, mà còn là nơi con người gặp gỡ nhau. Chiều kích cộng đoàn và yếu tố con người quan trọng đến độ nếu không giải quyết được những khúc mắc từ yếu tố con người, rất khó để chúng ta có thể dâng Lễ lên trước tôn nhan Thiên Chúa. Chẳng hạn, Đức Giê-su có lần dạy rằng nếu một người muốn dâng lễ vật trước bàn thờ Thiên Chúa, mà chợt nhớ ra mình còn có chuyện bất hoà với người anh em của mình, thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hoà với người anh em, rồi trở lại dâng lễ vật

của mình cho Thiên Chúa (x. Mt 5, 23-24). Lời dạy của Đức Giê-su không có nghĩa là việc dâng lễ vật trước bàn thờ Thiên Chúa không quan trọng, nhưng việc ấy vẫn có thể tạm hoãn lại, cho đến khi những khúc mắc từ phía con người được giải quyết.

Khúc mắc mà cả thế giới đang phải đối mặt bây giờ là chuyện lây nhiễm theo cấp số nhân của bệnh dịch. Khi hội họp đông người trong một không gian hẹp, nguy cơ bệnh dịch bị lan truyền và nhân rộng là điều không ai có thể phủ nhận. Giáo Hội Công Giáo luôn xác tín rằng Thánh Lễ là tâm điểm trong đời sống thiêng liêng của mọi tín hữu. Nhưng Giáo Hội chưa bao giờ dạy rằng Thánh Lễ là một cử hành phép thuật có khả năng giúp con người miễn nhiễm khỏi bệnh dịch. Nhà thờ cũng không phải là nơi bất khả xâm phạm đối với virus. Thế nên trong hoàn cảnh hiện tại, cần phải lắng nghe tiếng nói của những người có chuyên môn hơn là chỉ hành động theo cảm tính đạo đức. Tinh thần trách nhiệm và cảm thức về sự liên đới không cho phép chúng ta nhắm mắt làm ngơ như thể không có chuyện gì xảy ra. Như thế, ở những nơi xảy ra bệnh dịch, tạm đình chỉ việc cử hành Thánh Lễ có đông người tham dự là một quyết định đúng đắn và khôn ngoan.

Dẫu vậy, cần phải minh định rằng ở đây không phải là không cử hành Thánh Lễ mà là Thánh Lễ được cử hành theo một cách khác. Trong hoàn cảnh bất khả kháng, người tham dự Thánh Lễ không thể họp nhau thành một cộng đoàn đông đúc tại nhà thờ, nhưng vẫn có thể hiệp thông để theo dõi và tham dự Thánh Lễ qua các phương tiện truyền thông. Không nên quên rằng đây thật ra là cách tham dự Thánh Lễ thường xuyên của các bệnh nhân, những người già, hay những người bại liệt. Họ là những người không đến nhà thờ được vì lý do sức khỏe, và phải tham dự Thánh Lễ từ xa. Không ai nói rằng họ “mất Thánh Lễ”, hoặc họ tham dự Thánh Lễ như thế là không xứng đáng trong hoàn cảnh của họ. Vì vậy, ở những vùng tâm điểm của dịch bệnh, khi mọi người bị cách ly và việc cử hành Thánh Lễ bị tạm đình chỉ, đây là thời điểm đặc biệt mà cả những người “khỏe mạnh” cũng được mời gọi thông phần tham dự Thánh Lễ từ xa. Đây là cách hiệp thông hữu hiệu để cầu nguyện cho mình và cho cả thế giới. Đây cũng là cách các Kitô hữu cộng tác hữu hiệu với những người có trách nhiệm trong việc đề phòng bệnh dịch lây lan, tránh gây thêm nhiều hậu quả nghiêm trọng.

Tín thác hay thử thách?

Dĩ nhiên, vẫn có nhiều người đạo đức muốn được tham dự Thánh Lễ một cách trực tiếp và bình thường. Họ có lo sợ, nhưng vẫn sẵn sàng đến tham dự Thánh Lễ đông người và cho rằng như thế mới là hết lòng đặt trọn niềm tín thác vào Chúa Quan Phòng. Nếu những người này còn được sống trong vùng đảm bảo an toàn thì không sao. Nhưng nếu chung quanh mọi người đều đang phải cố gắng làm hết sức có thể để cách ly, để hạn chế đi lại và tiếp xúc, để không làm bệnh dịch lây lan... thì việc "tuyên xưng đức tin" theo lòng đạo đức thái quá sẽ là rất sai lầm. Đó không phải là tín thác. Đúng hơn, đó là thử thách Thiên Chúa.

Tin Mừng của ngày Chúa nhật I Mùa Chay kể lại việc Chúa Giê-su chịu cám dỗ. Thánh Mát-thêu kể rằng trong cơn cám dỗ (Lc 4, 9-12) quỷ đưa Đức Giê-su lên nóc cao của Đền Thờ, nghĩa là dồn Người vào chốn nguy hiểm, rồi thách Người nhảy xuống. Lý luận của ma quỷ là thế này: phải tín thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa, vì chính Thiên Chúa sẽ sai thiên thần của Người gìn giữ, nâng đỡ và không để cho kẻ tín thác vào Người bị tổn hại gì. Đức Giê-su đương nhiên không chiều theo lối thách thức đầy ngạo mạn như thế. Đây là câu trả lời của Người: "Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người" (Lc 4, 12).

Rất nhiều người hiểu sai lầm về sự quan phòng của Thiên Chúa, cứ cho rằng Chúa quan phòng theo kiểu sẵn sàng ra tay thực hiện phép lạ để cứu những người đang gặp nguy hiểm. Đương nhiên, Thiên Chúa quan phòng là điều những người có đức tin không thể chối cãi. Nhưng quan phòng không có nghĩa là Thiên Chúa phải làm tất cả, và con người không cần làm gì. Biết có nguy hiểm mà người ta vẫn cố chấp lao đầu vào nguy hiểm, thì sự cố chấp ấy không thể nhân danh niềm tin vào sự quan phòng. Một cách cụ thể, trong thời gian này, sự quan phòng của Thiên Chúa được thể hiện qua hướng dẫn của những người có chuyên môn, qua lời khuyên và chỉ dẫn của những người có thẩm quyền. Một người tín thác vào Thiên Chúa là người biết cộng tác với những hướng dẫn thiết thực ấy để không trở nên sai lầm vì chủ quan hoặc vì đạo đức cuồng tín. Sau khi đã làm tất cả những gì có thể trong khả năng của mình, lúc đó con người mới có thể bình an đặt trọn vẹn mọi sự vào trong bàn tay quan phòng yêu thương của Thiên Chúa.

Chớ kêu tên Đức Chúa Trời vô cớ

Khôn ngoan theo truyền thống Kinh Thánh dạy rằng con người không được nại vào Danh Thiên Chúa để giải quyết chuyện của con người. “Người không được dùng Danh Đức Chúa, Thiên Chúa của người, một cách bất xứng” (Xh 20:7, Đnl 5:11). Con người không được nại vào Thiên Chúa để chạy trốn và chối bỏ trách nhiệm của mình. Có những người rất dễ kéo Chúa vào để đổ lỗi cho bất cứ chuyện gì. Cả khi chính mình là người sai lầm và gây ra hậu quả, họ vẫn trách Chúa tại sao không quan phòng phù trợ. Đó là dấu chỉ của những đức tin và lòng đạo đức chưa trưởng thành: giống như con nít, hay hờn dỗi và thích đổ lỗi, chứ không biết nhận trách nhiệm về mình.

Trong thời gian qua, để trấn an nhau, người ta chuyển nhau bức hình Chúa Giê-su với dòng chữ: “Đừng lo bị nhiễm Virus Corona, vì đã có Chúa ở cùng”. Cần phải trấn an nhau để tránh tâm lý hoảng loạn là điều nên làm. Tuy nhiên, nếu không khéo, điều người ta đang làm không phải là trấn an mà là dùng niềm tin sai lầm và lòng đạo đức thái quá để ru ngủ nhau. Nói rằng mình có Chúa ở cùng nên không sợ bị nhiễm virus, vậy phải giải thích thế nào với những người đã bị nhiễm virus? Chúa không ở cùng họ hay sao? Có Chúa – không lo bị nhiễm virus, là một công thức rất trẻ con, vừa phản khoa học vừa phản đức tin. Đừng nại vào Danh Chúa một cách bất xứng như thế!

Cha Anthony de Mello kể lại một câu chuyện ngắn như sau. Có một chàng trai trẻ tìm đến với một nhà thông thái để xin học về Thiên Chúa. Chàng trai bước vào căn lều của nhà thông thái và thưa:

- Thưa thầy, con là người tin thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Để chứng minh điều đó, con đã để con lừa của con bên ngoài mà không cần phải cột dây lại, dù con biết ở đây có nhiều kẻ trộm cắp. Con tin Chúa quan phòng sẽ giúp giữ con lừa của con.

Nhà thông thái ngược mắt lên nhìn chàng trai rồi hỏi:

- Này con, từ bao giờ mà Thiên Chúa bị biến thành kẻ giữ lừa cho con thế?

Này bạn là người đạo đức thái quá và cuồng tín, từ bao giờ Thiên Chúa bị giản lược thành tấm bùa hộ mệnh chống virus cho bạn thế?

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

LỢI ÍCH LỚN LAO CỦA RƯỚC LỄ THIÊNG LIÊNG

Rước Lễ thiêng liêng là bảo tồn đời sống Thánh Thể và tình yêu liên tục cho người mến yêu Chúa Giêsu Thánh Thể. Nhờ việc Rước Lễ thiêng liêng, các ước muốn yêu đương kết hợp với Chúa của linh hồn được thỏa mãn. Ngài là Đức Lang Quân của linh hồn.

Rước Lễ thiêng liêng là hợp nhất thiêng liêng giữa linh hồn với Chúa Giêsu trong Bánh Thánh. Sự hợp nhất này tuy thiêng liêng nhưng cũng thực sự, còn thực sự hơn sự hợp nhất của hồn và xác, vì như lời thánh Gioan Thánh giá nói: "*Linh hồn sống nhiều nơi nó yêu hơn là nơi nó sống*".

Tin, Yêu Và Ước Ao

Điều hiển nhiên là, Rước Lễ thiêng liêng đòi phải có đức tin vào sự hiện diện thực tại Chúa Giêsu trong Nhà Tạm, việc này ngụ ý rằng ta yêu thích Hiệp Lễ cách Bí tích, và đòi biết ơn về những ơn Chúa ban trong Bí tích này. Những

điều vừa kể được tóm tắt trong lời sau đây của thánh Anphongsô:

"Lạy Chúa Giêsu, con tin thật Chúa đang hiện diện trong Bí Tích Thánh Thể.

Con yêu mến Chúa trên hết mọi sự, và con luôn khao khát được rước Chúa ngự vào lòng con.

Song bây giờ con chẳng thể rước Mình Thánh Chúa, thì ít nữa xin Chúa hãy ngự vào lòng con cách thiêng liêng.

Ngay khi Chúa đến,

*Con giữ chặt Chúa và toàn thể con người con kết hiệp với Chúa,
xin đừng bao giờ để con phải xa lìa Chúa. Amen”.*

Thánh Thoma Aquinô và Anphongsô đều dạy, Rước Lễ thiêng liêng sinh hiệu quả như Rước Lễ thật, nhưng còn tùy ta dọn mình kỹ hay không, và ao ước nồng nhiệt ơn Chúa ban hay không, yêu mến Chúa nhiều hay không khi đón rước Chúa.

Một lợi ích đặc biệt về việc Rước Lễ thiêng liêng là ta có thể rước mỗi ngày bao nhiêu lần tùy ý, có thể hàng trăm lần, rước khi nào ta muốn, bất kể đêm ngày, rước nơi nào ta muốn, bất kể nơi đồng ruộng, trên máy bay hay trên mặt đất.

Điều thích hợp hơn là khi ta dự lễ mà không thể Rước Lễ cách thật được, khi chủ tế đang rước Mình Thánh Chúa, ta mời Chúa vào lòng ta. Bằng lối này, lễ nào ta dự cũng nên trọn với của lễ dâng, với Hy tế Thánh và việc Hiệp Lễ.

Hai Chén Thánh

Trong một cuộc thị kiến, chính Chúa Giêsu đã giải nghĩa cho thánh nữ Catarina Siena việc Rước Lễ Thiêng liêng quý trọng làm sao, thánh nữ sợ rằng Rước Lễ Thiêng liêng không sánh được với Rước Lễ thật. Chúa cầm đến hai bình đựng Mình Thánh và phán: *"Trong bình vàng này Cha đựng các lần con Rước Lễ thật, còn trong bình bạc Cha đựng các lần con Rước Lễ thiêng liêng, cả hai bình đều rất đẹp lòng Cha..."*.

Lần khác, Chúa nói với thánh nữ Magarita Maria Alacoc, khi bà nóng nảy ước ao rước Chúa trong Nhà Tạm: *"Cha yêu thương linh hồn khát khao đón rước Cha lắm, đến nỗi Cha vội đến với nó mỗi khi nó nóng lòng đến với Cha"*.

Thật không khó gì để tìm hiểu các thánh quý mến Rước Lễ thiêng liêng chừng nào. Ít ra Rước Lễ thiêng liêng cũng thỏa phần nào lòng mong ước được kết hợp với Đấng Mến yêu. Chính Chúa đã phán: *"Hãy ở trong Ta, Ta sẽ ở trong con"* (Jn 15, 4).

Rước Lễ Thiêng liêng làm ta được kết hợp với Chúa ngay khi ta ở xa nhà thờ. Chẳng còn cách nào khác để thoa dịu nguồn khao

khát đốt cháy tâm hồn các thánh. *"Lạy Chúa, như nai rừng khát nước, hồn con khát mong Chúa"* (Tv 41, 2).

Đây là những thở than của các thánh, thánh Catarina Genoa kêu lên: *"Ôi Bạn Tình Chí Thánh của hồn con, con hết lòng ao ước được ở cùng Chúa đến nỗi con hầu chết, nhưng con gắng sống để được Rước Chúa"*.

Á thánh Agatha thánh giá cảm nghiệm sâu xa Chúa trong Thánh Thể, đến nỗi bà nói: *"Nếu cha linh hồn không dạy tôi cách Rước Lễ thiêng liêng thì tôi không sống được"*.

Thánh nữ Maria Phanxicô Năm dấu lấy việc Rước Lễ thiêng liêng là cách thoa dịu các vết thương của người khi phải ở nhà, xa Đấng người yêu mến, nhất là khi người không được Rước Lễ. Những lúc như vậy, người quì gối trên nền nhà, hướng về nhà thờ, nước mắt lăn trên gò má than thở: *"Lạy Chúa Giêsu, phúc cho những ai hôm nay được rước Chúa, phúc cho tường nhà thờ canh giữ Chúa tôi, phúc cho các linh mục luôn ở gần Giêsu rất đáng kính mến"*. Chỉ có Rước Lễ thiêng liêng mới làm người nguây ngoai đôi chút.

Trong Ngày Sống

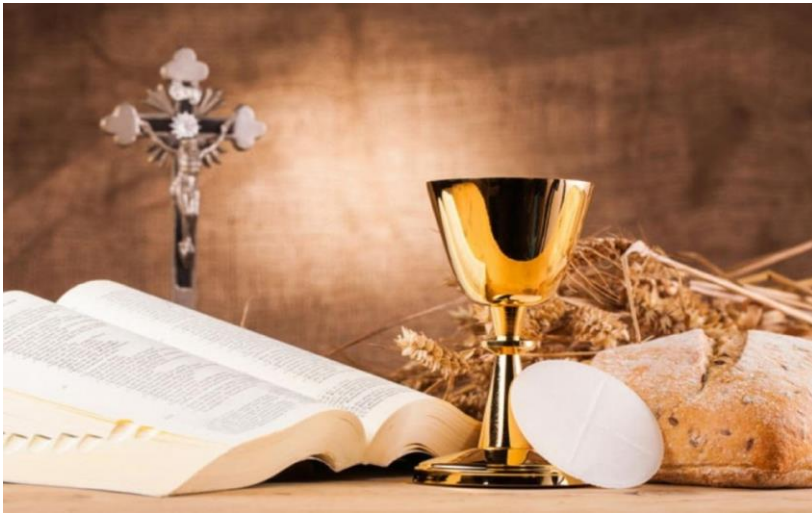

Đây là lời khuyên của cha Piô gửi cho con thiêng liêng người: *"Trong ngày, khi con không được phép làm cách khác, hãy gọi Chúa Giêsu, ngay cả khi con đang bận rộn nhất, với niềm ước vọng không ngơi của linh hồn, Chúa sẽ đến ở lại với hồn con bằng ơn thánh và tình yêu thánh của Chúa."*

Hãy bay cách thiêng liêng tới Nhà Tạm, khi xác con không ở đây được, nơi đó, con hãy bộc lộ những ao ước nồng nhiệt của thần trí con, hãy ôm ấp lấy Đấng hồn con yêu mến, tốt hơn nữa là khi con được phép rước Chúa cách thật sự".

Chúng ta cũng hãy lợi dụng ơn cao trọng này. Chẳng hạn khi ta bị thử thách đau thương hay cảm thấy bị bỏ rơi, nào còn có gì giá

trị cho ta bằng làm bạn với Chúa Thánh Thể qua việc Rước Lễ thiêng liêng?

Có thể thực hành việc thánh thiện này cách dễ dàng để lấp đầy cả ngày sống của ta với những tác động và những cảm tình mến yêu, và cũng có thể làm ta sống với tâm hồn ấp ủ tình mến được đổi mới luôn, hầu như không bị gián

đoạn.

Thánh Angela Merici thích Rước Lễ Thiêng liêng lắm. Không phải người chỉ năng Rước Lễ Thiêng liêng và khuyến khích người ta như vậy, mà người còn lưu lại cho con cái trong Dòng để chị em sau này hằng thực hiện điều đó.

Ta phải nói về thánh Phanxicô Salesiô thế nào? Đời người chẳng khác gì như một chuỗi lần Rước Lễ thiêng liêng sao? Người quyết tâm Rước Lễ thiêng liêng ít nhất mỗi mười lăm phút.

Thánh Maximilien Kolbe cũng quyết tâm tương tự ngay từ thời còn trẻ.

Anrê Baltrami, Tôi tớ Chúa để lại cho đời một trang nhật ký vẫn tắt làm như chương trình sống với Chúa Giêsu qua việc Rước Lễ thiêng liêng không ngừng. Người viết: *"Bất cứ ở nơi nào tôi cũng nghĩ tới Chúa Thánh Thể, tôi để tâm trí tôi ở Nhà Tạ, ngay cả ban đêm khi tôi thức giấc, ở nơi nào tôi cũng thờ lạy Chúa, kêu tới Chúa, dâng lên Chúa các việc tôi làm."*

Tôi lập một đường điện tín từ phòng học tới nhà thờ, đường khác từ phòng ngủ, đường khác nữa từ phòng ăn, và thường mỗi khi có thể, tôi gửi tới Chúa Giêsu Thánh Thể những lời nhắn nhủ mến yêu". Ta có thể hiểu dòng tình yêu thần thánh đã chuyển qua những đường điện tín quý báu này là thế nào.

Ngay Cả Ban Đêm

Các thánh nôn nóng dùng những phương thế này hoặc những phương thế thánh thiện tương tự để tìm lối thoát cho lòng tràn ngập kính mến của các ngài. Các ngài chẳng bao giờ thấy cố gắng yêu mến đủ. Thánh nữ Phanxica Cabrini phát biểu: *"Càng mến Chúa, con càng thấy mến Chúa ít. Con muốn mến Chúa hơn nhưng con không có sức, xin Chúa mở rộng lòng con"*.

Thánh Roch bị tù 5 năm với án lệnh nghiêm khắc. Trong tù người luôn chăm chú nhìn lên phía cửa sổ và cầu nguyện. Lính gác hỏi người:

- Ông làm gì thế?

Người trả lời:

- Tôi nhìn về phía tháp chuông nhà thờ, tháp chuông nhắc tôi nhớ đến nhà thờ, Nhà Tạm và Chúa trong Thánh Thể, đã nối kết không thể cách biệt với lòng tôi.

Cha Sở thánh xứ Ars nói với giáo dân:

- Nhìn cây tháp nhà thờ các con có thể nói: *"Chúa Giêsu ở đó, vì ở đó có linh mục dâng lễ"*.

Á thánh Lui Guanella, khi đi du lịch bằng xe lửa với khách hành hương qua nhiều đền thờ khác nhau, người thường nhắc nhớ hành khách hướng lòng trí về Chúa Giêsu mỗi khi người trông thấy cây tháp thánh đường, người nói: *"Cây tháp chỉ nơi có nhà thờ, nơi có Nhà Tạm, có thánh lễ, và có Chúa Giêsu ngự ở đó"*.

Ta hãy noi gương các thánh, các ngài chỉ cần một chút khơi động là có thể bùng lên ngọn lửa trong trái tim mình. Ta hãy dốc quyết Rước Lễ Thiêng liêng nhiều lần trong ngày, cả những khi bận rộn. Chẳng mấy chốc lửa tình yêu sẽ thấm nhập vào ta.

Thánh Leonard Maurice nói những điều rất an ủi này: *"Nếu bạn tập Rước Lễ thiêng liêng nhiều lần mỗi ngày, thì chỉ trong một tháng, bạn sẽ thấy mình đổi mới hoàn toàn"*. Một tháng thôi mà, có khó chi mô!

Sưu tầm

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 5/2020	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B52)	13
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CD LCTX TGP Sài Gòn	17
◆ Tin HH LCTX GP Xuân Lộc	19
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Covid-19 và giữ đạo	21
◆ Covid-19 chuyện “hồi tâm xét mình”	27
◆ 10 điều bạn nên làm khi thánh lễ bị đình chỉ	30
◆ Chuyện về một cha xứ	34
◆ Tìm hiểu gốc tích tháng Hoa Đức Mẹ	38
◆ Tháng Hoa dâng Mẹ	42
◆ Chuyện ly hôn	47
◆ Giới thiệu 5 vị Chân phước (tt và hết)	52
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Tại sao đình chỉ việc cử hành Thánh lễ...	55
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Lợi ích lớn lao của việc rước lễ thiêng liêng	59

